

**Ihmiset kysyvät...
Jumala vastaa
Sanansa kautta**

Lähetysaarnaja Ewald Frank

Ihmiset kysyvät, Jumala vastaa Sanansa kautta

lähetyssaarnaaja Ewald Frank
syyskuu 2006

KYSYMYKSIÄ, JOITA LÄHETYSSAARNAAJAT ERI MAISTA
OVAT ASETTANEET VELI FRANKIN VASTATTAVAKSI

”Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään; hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut tahtoansa tekemään.”

(2.Tim. 2,24-26)

Tässä selvityksessä on kyse elämästä ja kuolemasta. Sanassa meillä on elämä; tulkinnassa meillä on kuolema. Jokainen tulkinta on silmukka, jonka paholainen on laittanut ihmisten kaulaan. Hän ei heti vedä sitä kireäksi, vaan pitää ihmisiä vangittuna, olemaan hänen mielikseen, kuten johdattava Raamatun teksti selvästi sanoo.

Takanani olevan yli puolen vuosisadan saarnaajapalveluksen jälkeen, on Jumalan armon kautta syntynyt varma luottamus monien veljien joukossa maailmanlaajuisesti. He ovat tunnistaneet, että Jumala on määrännyt minut tuomaan iankaikkisesti pätevää pelastussanomaa tämän maailman kansoille. Veli Branhamin palvelustehtävän jälkeen on minun tehtäväni, yhdessä kaikkien uskollisten palvelijoiden kanssa jakaa todellista Sanaa ihmisten kesken. Kuitenkin kuten oli meidän Herramme päivinä, apostolien ja profeettain aikaan ja kaikkina aikoina, niin on myös nyt: On olemassa: *„yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieron niinkuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotukseksi.”* (2. Piet. 3,16). Erilaiset tulkinnat ovat aiheuttaneet monia hajaantumisia ja suuren oppia koskevan sekaannuksen myös `lopunajan sanoman´ sisäpuolella. Saarnaajat, joiden sydämille Herran kansa on asetettu, eivät ole valmiita, suvaitsemaan sitä enää kauemmin ja ovat pyytäneet minulta selvityksiä erilaisista opinkohdista. Kaikilla todellisilla Jumalan lapsilla on oikeus saada vastaukset, jotka perustuvat yksinomaan Pyhiin Kirjoituksiin.

Tunsin veli Branhamin henkilökohtaisesti, olin hänen poikkeuksellisen palvelustehtävänsä todistaja. Elokuussa 1955 osallistuin koko viikon ajan hänen kokouksiinsa. Syyskuusta 1958 lähtien sain hänen Yhdysvalloissa pitämänsä saarnat nauhoilla lähetettynä ja aloin heti kääntämään niitä saksaksi. Henkilökohtaisen keskustelun aikana joulukuussa 1962 kerroin veli Branhamille, että seuraan hänen saarvojaan kuulokkeilla ja tulkkiaan ne samanaikaisesti kuulijakunnalle saksan kielelle. Vuonna 1963 hän ilmeisesti muisti sen ja puhui siitä:

”Palvelustehtävä ääninauhojen kanssa on maailmanlaajuista. Tarkoitan, se on tapa, jolla Jumala antaa sanoman tunkeutua pakanamaihin. Siellä ne tulkataan. Saksassa te otatte ääninauhat kokouksiin, joihin sadat kokoontuvat. Kuulokkeet laitetaan päälle ja sitten soitetaan kyseistä ääninauhaa. Niin saarnaaja seisoo satojen ihmisten edessä ja minun puhuessani antaa eteenpäin sen saman omalla kielellään. Kaikkialla maailmassa, minne ääninauhasaarnat ulottuvat, todellakin sadat ihmiset pelastuvat ja parantuvat. Ne ovat englanniksi, käännetään kuitenkin monille maailman eri kielille, jopa heimokielille. Saamiemme kirjeiden kautta saamme tietää siitä. (Todistus, Shreveport, LA, V-17-N-5; Torstai, 63-11-28).

Ilmiselvästi veli Branham viittasi tässä Sidney Jaksoniin Etelä-Amerikasta ja minuun, sillä me olimme siihen aikaan ainoat, jotka käänsivät hänen saarvojaan. Kuluneiden 47 vuoden aikana en ole kuunnellut niitä ainoastaan kerran, vaan useita kertoja, lukenut ja kääntänyt, ja saan sen tähden väittää tuntevani ´lopunajan sanoman´ niin kuin tuskin kukaan toinen. Samoin olen ollut nuoruudestani lähtien tietoinen Jumalan Sanasta, Pyhistä Kirjoituksista. Mikä minua kaikkein syvimmin järkytti eteeni asetetussa luettelossa, oli, että niin harvat saarnaajat kysyivät: ”Mitä Raamattu sanoo?”, sillä vastaukset, joita minun täytyy antaa, voivat olla vain kirjoitetun Jumalan Sanan mukaisia, joka pysyy iankaikkisesti (Jes. 40,8; 1.Piet. 1,23).

- Kysymys 1 : Mikä on sinun asenteesi veli Branhamin palvelustehtävään nykyään ?
- Kysymys 2 : Mikä on veli Branhamin saaman tehtävän varsinainen sanamuoto ?
- Kysymys 3 : Mikä on sinun vakaumuksesi koskien lopunajan sanomaa ?
- Kysymys 4 : Oikaisetko tietyissä kohdissa profeettaa ?
- Kysymys 5 : Mikä on sinun absoluuttisi, Raamattu vai sanoma?
- Kysymys 6 : Opetatko toisin kuin veli Branham opetti ?
- Kysymys 7 : Uskotko seitsemän sinetin avaamiseen ?
- Kysymys 8 : Paljastettiinko myös seitsemäs sinetti ?
- Kysymys 9 : Uskotko, että Ilm. 10,1-7 täyttyi ?
- Kysymys10 : Uskotko, että veli Branhamille paljastettiin seitsemän ukkosenjylinää ?
- Kysymys11 : Miksi veli Branham puhui seitsemän ukkosenjylinän yhteydessä kolmannesta nykäyksestä ?
- Kysymys 12 : Miksi veli Branham viittasi toistuvasti Ilm. 10:een, jakeeseen 7 ?
- Kysymys 13 : Uskotko kahdeksannen sanansaattajan palvelustehtävään ?
- Kysymys 14 : Uskotko oppiin parusiasta ?
- Kysymys 15 : Onko Ihmisen poika jo tullut Luuk. 21,27 mukaan ?
- Kysymys 16 : Miten on sinun palvelustehtäväsi laita? Onko se todistettu Raamatussa ?
- Kysymys 17 : Saarnaatko veli Branhamin puheista ?
- Kysymys 18 : Mitä on hengellinen ruoka, veli Branhamin saarnat vai Raamattu ?
- Kysymys 19 : Kuka on esittelevä viimeisten päivien seurakunnan Herralle ?
- Kysymys 20 : Miten reagoit siihen, mitä sinusta sanotaan ?
- Kysymys 21 : Opettikö veli Branham moniavioisuutta ?

- Kysymys 22 : Mikä on sinun oppisi avioliitosta ja eroamisesta ?
 Kysymys 23 : Miten on Jumalan palvelijan perheen laita ?
 Kysymys 24 : Miten on kirjan ´´*Seitsemän seurakuntajaksoa*´´ kanssa ?
 Kysymys 25 : Paljastettiinko seurakuntajaksojen aikavälit veli Branhamille ?
 Kysymys 26 : Profetoiko hän, että 1977 tulisi maailmanloppu ?
 Kysymys 27 : Näkikö veli Branham kalenterin, joka pysähtyi vuoteen 1977 ?
 Kysymys 28 : Onko Pyhän Hengen kaste sama kuin uudestisyntyminen ?
 Kysymys 29 : Miten on telttanäyn suhteen ?
 Kysymys 30 : Voiko jokin jäädä täyttymättä, mitä veli Branham on nähnyt näyssä ?
 Kysymys 31 : Millainen vertaus meillä on Israelin ja seurakunnan kanssa ?
 Kysymys 32 : Missä ajanjaksossa elämme nyt Jumalan pelastussuunnitelman mukaan ?

Rakkaat veljet Herrassa, kalliit Jumalan lapset,

haluaisin heti alussa tehdä selväksi, ettei ole luvallista, perustaa oppia yhdelle ainoalle Raamatun paikalle tai yhdelle ilmaukselle, jonka Herra, apostoli tai profeetta on antanut. On jumalallinen pakko, että kaikki perustetaan kahden tai kolmen todistajan varaan, kahdelle tai useammalle Raamatun paikalle (5. Moos. 19,15). Meillä ei ole *ainoastaan* evankeliumi, meillä on neljä evankeliumia, jotka täydentävät toisiaan, vahvistuksena ja täydennyksenä. Jos joku esimerkiksi ei ota lähetyskäskyä kokonaisuudessaan, kuten Matt. 28,18-20; Mark. 16,15-20; Luuk; 24,33-53 ja Joh. 20,19-31 on kirjoitettu, silloin hänelle ei ole sitä kokonaan.

Ja joka ei ota tähän lähetyskäskyyn mukaan Apt. 2,38 ja kaikkia muita kohtia, missä se on tuotu esille, sillä ei yhä edelleen ole täydellistä näkemystä tähän aiheeseen.

Joka haluaisi tietää meidän Herramme syntymästä, elämästä, toiminnasta, vaikutuksesta ja kuolemasta, ylösnousemisesta ja taivaaseen astumisesta, hänen täytyy lukea kaikki neljä evankeliumia. Ja joka haluaisi tietää, että meidän Herramme opetti opetuslapsiaan ylösnousemisen jälkeen neljänkymmenen päivän ajan Taivasten valtakunnasta, ennen kuin hän nousi taivaaseen, hänen täytyy lukea myöskin Apostolien teot 1,1-3. Siinä löydämme sen, mikä ei ole neljässä evankeliumissa, esimerkiksi että meidän Herramme kohotettiin ylös pilvessä (Apt. 1,9). Jakeessa 11 sanotaan meille, että hän on fyysisesti tuleva samalla tavalla, niin kuin Hän on mennyt Taivaaseen (Luuk. 24,50-51). 1 Joh. 3:ssa lukee sen lisäksi: *„Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.”* Amen!

Joka haluaisi tulla tietoiseksi Paavalin kääntymyksestä, hänen tehtävästään ja hänen palvelustehtävästään, ei voi lukea vain Apostolien tekojen 9:ttä, hänen täytyy lukea myös luku 22 ja luku 26, saadakseen kokonaisnäkemys ja sitten jopa 1.Kor. 15,1-11, sillä se oli Paavali –ei Pietari - , joka kertoi siitä, että Herra on ilmestynyt ylösnousemisensa jälkeen useammalle kuin 500 veljelle yhdellä kertaa. Kaikista näistä esimerkeistä käy ilmi, ettei riitä, käyttää ainoastaan *yhtä* Raamatun kohtaa, vaan täytyy liittää mukaan kaikki samaan aiheeseen kuuluvat.

Se koskee myös sitä, mitä apostoli Paavali on kirjoittanut 2. Kor. 11.1-4:ssä: Kun Saatana vietti Eevan, lisäsi hän siihen, mitä Herra 1. Moos. 2,16 käski Aadamille, 1.Moos.3,1:ssä ainoastaan yhden ainoan sanan, nimittäin sanan ´onko´. Niin hän

saattoi hänet suoran vaikutuksensa alaiseksi ja vangitsi hänet tahtoonsa. Vihollinen esittää aina väitteensä aiheista, joita Herra on aiemmin käsitellyt, muttei koskaan pysy tarkassa sanamuodossa – ei koskaan alkuperäissanana totuudessa. Se kuului: „*Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista...*” Vihollinen kylvi epäilystä ja sanoi: „*Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista?'*” Yhden sanan lisääminen siihen, mitä Jumala oli sanonut, oli myrkyllinen käärmeenpurema. Siten ensimmäinen pari erotettiin Jumalasta ja sen mukana koko ihmiskunta altistaen kuolemaan. Ensiksi Ihmisen Poika kylvää alkuperäissanana hyvää siementä, ja aina tulee vihollinen saman tien perässä ja kylvää omaa ristiriidan kylvöstään tulkintojen kautta (Matt. 13). Siten hän vangitsee ihmiset, jotta he antautuvat hänelle. Nyt on kyse siitä, että he vapautuvat paholaisen paulasta ja palautuvat takaisin Jumalan tahtoon.

Harhaanjohtaminen tehtiin inhimilliselle harkinnalle vakuuttavaksi yhden ainoan lausunnon lisäämisellä ja väärinselittämisellä. Sen tähden täytyy ottaa ehdottoman vakavasti varoitus siitä, ettei tämän kirjan ennustusten sanoihin saa lisätä mitään eikä ottaa mitään pois (Ilm. 22,18-19).

Muussa tapauksessa ovat seuraukset ikuisesti peruuttamattomat. Jokaiseen raamatulliseen kysymykseen, jokaiseen aiheeseen on vain yksi todellinen vastaus, joka kuitenkin löytyy eri kohdissa. Tulkinnat ovat aina paholaisen tekoa, tulos syömisestä tiedon puusta. Sama koskee monia eri oppeja lopunajansanomana sisäpuolella. **Kun me tuomme kaiken takaisin Pyhiin Kirjoituksiin, löydämme siinä todellisen vastauksen, ja sen myötä väärinymmärrykset ovat poissuljettuja.** Kaikkien saarnaajien ja seurakuntien tarkkaavaisuus täytyy tuoda takaisin sopusointuun täyden Jumalan Sanan kunnioituksen kanssa, joka on ainoa absoluutti taivaassa ja maan päällä. Veli Branhamin pisimmästä saarnasta (”Puhuttu Sana on alkuperäinen siemen” 18. maaliskuuta 1962), joka on yhteensä yli kuusi tuntia pitkä, käy selvästi ilmi, miten arvokkaana tämä Jumalan mies pitää Jumalan Sanaa. „*Pysykää laissa ja todistuksessa! Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole.*” (Jes. 8,20 –engl. käännös)

Myönnettäköön, että on paljon vaikeita ilmaisuja Jumalan Sanassa ja samoin sanomassa, esimerkiksi, kun meidän Herramme silloin sanoi: „*te ette ehdi loppuun käydä Israelin kaupunkeja, ennenkuin Ihmisen Poika tulee.*” (Matt. 10,23) tai: „*Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassansa.*” (Mark. 9,1). Sellaiset lausunnot täytyy nähdä oikeassa pelastus-historiallisessa yhteydessä ja niiden täyttymisessä. Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti (Luuk. 16,16), siitä ajasta lähtien on julistettu Jumalan valtakuntaa. Helluntaipäivänä se tunkeutui sisälle voimalla, niin kuin sen aiemmin Johannes Kastaja Matt. 3,2:ssa ja meidän Herramme Matt. 4,17 ennalta ilmoittivat: seurakunta herätettiin henkiin ja ylösnoussut Herra saattoi kirkastetussa tilassa vaeltaa heidän keskuudessaan. Ilm. 1:ssä Johannes näki Ihmisen Pojan vaeltavan kirkkaudessaan keskellä seurakuntaansa, joka esiteltiin seitsemän kultaisen lampunjalan kautta.

Apostoli Paavali luki itsensä silloin mukaan, kun hän sanoi: „*Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme*” (1. Kor. 15,51). Me otamme nyt huomioon täyttymyksen. Apostoli Pietari varoitti vääntämästä kieroön vaikeasti ymmärrettäviä ilmauksia Pyhissä Kirjoituksissa ja siinä, mitä Paavali on kirjoittanut (2. Piet. 3,15-16). Samaten ei kenenkään tulisi uskaltaa tehdä oppia

vaikeasti ymmärrettävistä veli Branhamin lausunnoista. Esimerkiksi hän sanoi: "Sen jälkeen kun sinetit on murrettu ja salaisuus on paljastettu, tulee enkeli, sanansaattaja, sateenkaari Hänen päänsä yllä – Kristus – ja asettaa jalkansa maan ja meren päälle. Ajatelkaa sitä: Tämän tulemisen aikana on seitsemäs enkeli maan päällä." Veli Branhamhan oli maan päällä, kun 'liiton enkeli' paljasti itsensä yliluonnollisessa pilvessä. Sitaatti: "Tämä mahtava liiton enkeli, Hän, joka oli Mooseksen luona erämaassa, joka tapasi Paavalin tiellä Damaskoon, salli sen, että Hänen kuvansa meidän keskuudessamme valokuvattiin. Hän oli kuvassa, jonka Life-lehti julkaisi äskettäin. Se on saman Jumalan sama Sana..." (Kristus, Jumalan salaisuus paljastettuna).

Hän sanoi myös: "Ja tässä 10. luvussa Hän palaa takaisin, tulemisen ajan jälkeen." Mitä tarkoittaa ilmaus 'tulemisen ajan jälkeen'? Mitä tulemista tarkoitetaan? Ja mitä tarkoittaa:...,...ja Hän palaa takaisin 10:ssä luvussa tulemisen ajan jälkeen' jne. jne? Vain vähän myöhemmin veli Branham sanoo:

"Hän on ottanut morsiamen pakanain joukosta ja on vievä sen palatsiin, Isänsä taloon kirkkaudessa, hääaterialle ja on sitten laskeutuva alas ja tekevä itsensä tunnetuksi Hänen veljilleen, niille 144 000:lle."

Saarnaajat, huomioikaa erilaiset lausunnot ja asettakaa ne oikealla tavalla tapahtumaan, johon ne on tarkoitettu, ja lakatkaa esittämästä omia mielipiteitänne! Sillä mikään apostoli Paavalin tai veli Branhamin kirjoitus, lausunto ei salli mitään omaa tulkintaa. Jumala on oma tulkitsijansa, Hän valvoo Sanaansa, täyttääkseen sen, minkä Hän on luvannut. Jumalan kansan pitäisi samaten välittömästi lakata uskomasta niitä monia tulkintoja, joita on liikkeellä. Morsiusseurakunnan täytyy nyt, niin lähellä ennen Yljän tuloa, tulla palautetuksi tasatahtiin, täydelliseen harmoniaan ja yhtenäisyyteen: sopusointuun jokaisen Jumalan Sanan kanssa. Päätöksen hetki on käsillä.

Kysymys 1: Mikä on sinun asenteesi veli Branhamin palvelustehtävään nykyään?

Vastaus: Uskon veli Branhamin jumalalliseen kutsumiseen ja lähettämiseen, viittaako hän sitten 11. kesäkuuhun 1933 tai 7.toukokuuhun 1946 tai muihin yliluonnollisiin kokemuksiin. Siinä, mitä hänelle sanottiin 1933, oli pääsasiallisesti kyse siitä, että sanoma, joka hänelle luotettiin, olisi edeltävä Kristuksen toista tulemista, kuten näemme sen täyttyvän maailmanlaajuisesti kuluneiden 40 vuoden aikana.

Kokemuksessa 7. toukokuuta 1946 annettiin veli Branhamille kaksi yliluonnollista merkkiä kuten profeetta Moosekselle (2. Moos. 4,1-9), jotta kuulijakunta tulisi yliluonnollisella tavalla vakuuttuneeksi hänen jumalallisesta tehtävästään. Sadattuhannet kokivat myöhemmissä neljässäkymmenessä vuodessa ensimmäisen merkin, jossa potilas voi nähdä oman sairautensa, esim. kasvaimen, syövän jne., veli Branhamin käden selällä, parantumisen tapahtuessa se katosi. Parhaat todistajat, jotka olen henkilökohtaisesti tavannut, olivat kunnioitettu Gordon Lindsay ja hänen vaimonsa. Hän kertoi minulle, että he näkivät tämän lahjan toistuvasti käytännössä lähes kolmen vuoden ajan, jonka aikana he matkustivat paljon veli Branhamin mukana.

Miljoonista tuli 50- ja 60-luvulla toisen yliluonnollisen merkin todistajia, joka tunnetaan 'Messiaan merkinä' (katso kiertokirje huhtikuu 2005). Myös minä olen nähnyt veli Branhamin kokouksissa Euroopassa ja Yhdysvalloissa, mitä

poikkeuksellisessa palvelustehtävässä tapahtui. Voin Jumalan ja kaikkien ihmisten edessä todistaa sen profeetallisen lahjan, jonka Jumala oli lahjoittanut tälle miehelle, koska olen kokenut sen henkilökohtaisesti. Veli Branhamin palvelustehtävä oli raamatullisesti ja jumalallisesti valtuutettu. Hän kauttaan miljoonat sielut johdettiin Kristukselle ja tuhannet parannettiin ja vapautettiin heidän uskonsa tähden.

Kysymys 2: Mikä on veli Branhamin saaman tehtävän varsinainen sanamuoto?

Vastaus: „NIIN KUIN JOHANNES KASTAJA LÄHETTIIN ENNEN KRISTUKSEN ENSIMMÄISTÄ TULEMISTA, NIIN ON SANOMA, JOKA SINULLE ANNETTIIN, EDELTÄVÄ KRISTUKSEN TOISTA TULEMISTA.” Samat sanat tulivat vielä neljäkymmentä kertaa eri saarnoissa veli Branhamin suusta. Valitettavasti sanamuoto on muutettu seuraavaan muotoon ja veistetty peräti veli Branhamin uuden talon ovien sisäpuolella Tucsonissa: „Niin kuin Johannes Kastaja lähetettiin ennen Kristuksen ensimmäistä tulemista, niin sinut on lähetetty ennen Hänen toista tulemistaan.”

Ei kenelläkään ole oikeutta, ryhtyä sellaiseen muuttamiseen ja sen myötä kieltää alkuperäinen tehtävä, että sanoma lähetetään ennen Kristuksen toista tulemista! Joka sen tekee, syyllistää veli Branhamia, että hän on puhunut epätotuuden 41 kertaa, antaessaan eteenpäin alkuperäisen sanamuodon, nimittäin, että *sanoma* on edeltävä Kristuksen tulemista. Hän painotti jopa: „ Ei, että minä olisin edelläkävijä, vaan sanoma tulisi olemaan edeltäjä. ” (Todistus, Puerto Rico, 2-10-1959). Kuka sitten sanoo totuuden? Miehet, veljet, jotka tunsivat veli Branhamin henkilökohtaisesti, vai William Branham, joka henkilökohtaisesti tunsu Herran? Mikä motivoi näitä veljiä, johtamaan muita harhaan ja sitomaan hengellisesti heidän näkemyksiinsä? He viittaavat profeetan menneeseen ja samaten oletettuun tulevaan palvelustehtävään, menevät kuitenkin sen ohitse, mitä Jumala tämänhetkisesti tekee.

Kysymys 3: Mikä on sinun vakaumuksesi koskien lopunajansanomaa?

Vastaus: Uskon koko sydämeistäni ja koko sielullani, todellisen Jumalan Sanan, niin kuin veli Branham saarnasi sen 'lopunajansanomana' käsitteen alla. Kuten apostoli Johannes voin myös minä sanoa: „*Ja tämä on se sanoma, jonka me olemme Häneltä kuulleet ja saarnaamme teille...*” Uskon jumalalliseen sanomaan sataprosenttisesti sopusoinnussa kirjoitetun Sanan kanssa. Sanoma on Jumalan paljastettu alkuperäissana kaikkine lupauksineen, jotka on annettu Jeesuksen Kristuksen seurakunnalle. Kuitenkaan en usko yhteenkään niistä eri tulkinnoista ja versioista, joita kuvataan 'lopunajansanomana' ja kulloinkin esitellään jonkun veljen kautta. Mikä tulee Jumalalta, on aina Sanan rajoissa eikä koskaan aiheuta jakaantumista – päinvastoin: se edistää aitojen uskovien yhtenäisyyttä joka kaupungissa, joka maassa ja maailmanlaajuisesti.

Kysymys 4: Oikaisetko tietyissä kohdissa profeettaa?

Vastaus: Kuinka voisin uskaltaa, korjata virheetöntä profeetallista palvelustehtävää! Kuitenkin kun löydän opillisia ilmaisuja, esim. enemmän kuin 70 eri

lausuntoa seitsemästä ukkosen jylinästä ja useita lausuntoja muista aiheista, joita hän on antanut eri aikoina saarnoissaan, silloin en voi muuta kuin ottaa Jumalan Sana neuvoksi. Raamatulliseen kysymykseen voi olla todellakin vain yksi oikea vastaus. Erilaiset lausunnot tekevät toki selväksi, ettei sitä ollut vielä täysin paljastettu eikä sitä voitu asettaa paikoilleen.

Me näemme hänen täydellisen profeetallisen palvelustehtävänsä, perustuen näkyihin, jotka veli Branham näki, tiedämme myös, että hän suoritti saarnaajana evankelisen palvelustehtävän, ja samoin tunnistamme, että hänellä oli suuria odotuksia siitä, mitä Jumala tulisi tekemään. Hän oli luvattu profeetta, jonka piti tulla Mal. 3,23-24 mukaisesti ennen Jeesuksen Kristuksen tulemistä ja saattaa kaikki uudelleen oikeaan tilaan, kuten Herramme itse on sen vahvistanut Matt 17,11 ja Mark. 9,12. Hän oli se, joka palautti Jumalan lasten sydämet takaisin alkuperäiseen isien ja apostolien oppiin, sillä hänen palvelustehtävänsä kautta piti Jeesuksen Kristuksen seurakunnassa kaikki palauttaa ennalleen, niin että seurakunta asetetaan takaisin jumalalliseen pelastusjärjestykseen. Profeetat olivat julistaneet kaiken ennalta, apostolit ja opettajat asettivat sen paikoilleen Jumalan pelastussuunnitelman mukaan. Meidän täytyy kunnioittaa Jumalan päätöstä, joka on määrännyt eri palvelustehtävät seurakunnan rakentamiseksi (Ef. 4,7-16 mm.). Vasta nyt voidaan kaikki irralliset päät yhdistää oikealla tavalla jumalalliseen esimerkkiin.

Kysymys 5: Mikä on sinun absoluuttisi, Raamattu vai sanoma?

Vastaus: Mikä kysymys! Minun absoluuttini on sama kuin veli Branhamin: Jumalan Sana, joka pysyy iankaikkisesti. Hän otti Raamatun käteensä, kohotti sen koko kokouksen edessä ja sanoi: „Tämä on minun absoluuttini!” Periaatteessa tämä kysymys on järjetön, sillä sanoman todellinen sisältö on paljastettu Jumalan Sana, joka sisällyttää koko pelastusneuvopäätöksen alusta ajan loppuun, erityisesti tietenkin lupaukset meidän ajanjaksoamme varten. Sen tähden sanoma on Jumalan Sana ja Jumalan Sana on sanoma. Joka tekee siitä kaksi asiaa, on petetty ja eronnut jumalallisesta pelastusjärjestyksestä. Saarnaajat, jotka vetoavat veli Branhamiin ja opettavat jotain muuta kuin sitä, mitä Sanassa todistetaan, tekevät hänet vääräksi profeetaksi ja ilmaisevat siten heidän halveksuntansa Raamattua kohtaan. Heidän oletettu ´ilmestys´ osoittautuu hullutukseksi.

Kysymys 6: Opetatko toisin kuin veli Branham opetti?

Vastaus: Saattaa syntyä vaikutelma, että opetan jotain toisin, kuitenkin, kuten on jo mainittu, lopullisella varmistuksella on se niin, että annan aina oikeuden koko Jumalan Sanalle. Omistan kaikki hänen saarnansa ja olen kuunnellut ne, sen vuoksi tunnen kaikki erilaiset lausunnot, jotka on annettu samaan aiheeseen viitaten. Kun veli Branham esimerkiksi puhuu ´vuosiviikkoihin´viitaten seitsenvuotis-ajanjaksosta erityisesti kolmessa saarnassa Danielin 70:stä vuosiviikosta ja antaa jopa seurakunnan toistaa ääneen: „**Yksi vuosiviikko on seitsemän vuotta.**” – ja sitten puhuu ainoastaan kolmesta ja puolesta vuodesta, minun on pakko antaa Jumalan Sanan päteä ´viimeisenä instanssina´. Kun hänellä on silmiensä edessä koko aikaväli ylöstempaan ja tuhatvuotisen valtakunnan pystyttämisen

välillä, puhuu hän seitsemästä vuodesta. Kun hän tarkoittaa molempien profeettojen palvelustehtävää, joka on määrätty juutalaisia varten, mainitsee hän kolme ja puoli vuotta. Kun on kysymys opista, ei riitä lausuntojen toistaminen, meidän täytyy viedä ne oikeaan yhteyteen profeetallisen Sanan mukaisesti. Kuulkaa seuraavaa lainausta: „Sillä hetkellä, kun Hän aloittaa 70:nneen vuosiviikon, seitsemän vuotta, on seurakunta otettu pois. Voitteko nähdä sen, ystävät? Nostakaa kätenne, jos voitte nähdä sen...Hetkellä, kun Hän aloittaa 70:nneen vuosiviikon tai seitsemän vuotta, on seurakunta otettu pois. Nyt kuulkaa, sanon sen vielä kerran ja toistan sen, jotta ette unohda sitä. Se on se, mitä Pyhä Henki on käskennyt minun kirjoittaa...”

Englanninkielisessä sinetikirjassa kuuluu kysymys 18 seuraavasti: „Milloin vahvistettiin liitto Daniel 9,27 mukaisesti vuosiviikkoa varten?” Vastaus: „Puolet liitosta vahvistettiin, kun Jeesus Kristus oli maan päällä ja saarnasi juutalaisille.” Tässä hän vain toisti, mitä muut olivat jo aiemmin sanoneet. Kuitenkin jos tarkastelemme tarkasti, mitä Daniel 9, jakeissa 24-27 on todella kirjoitettuna, niin meille kuvataan siellä 70 vuosiviikkoa kolmiosaisessa jaottelussa, nimittäin 7 + 62 + 1.

NIIN SANOO HERRA Sanassa Jeesuksesta, Messiaasta: „*Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon mentyä tuhotaan voideltu...*” Se tapahtui meidän tähtemme Golgatalla. Heti sen jälkeen luemme toisen osan jakeesta 26: „*Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki...*” Se viittaa Tiitukseen, joka tuhosi roomalaisella joukollaan kaupungin ja temppelin vuonna 70 jKr. Jakeessa 27 on antikristuksesta, ei Kristuksesta: „*Ja hän tekee liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi vuosiviikoksi hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin; ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä...*”

Herramme on tehnyt ikuisen liiton kanssamme liiton veren kautta, jonka Hän vuodatti Golgatan ristillä (Matt. 26,28; Mark. 14,24 mm.). Joka esimerkiksi lukee COD-kirjoja, joissa on 431 kysymystä ja vastausta, tulee huomaamaan, että veli Branham on sanonut monenlaista eri saarnoissa. Raamattu todistaa, että Messias jättäisi elämänsä 62 kahden vuosiviikon jälkeen, joita jo edelsi seitsemän vuosiviikkoa (Dan. 9,26). Tämän jakeen ensimmäinen osa viittaa yksiselitteisesti Jeesukseen Kristukseen, Messiaaseen; toinen osa roomalaiseen ruhtinaaseen. Daniel 9,27 puhuu yksinomaan antikristuksesta, ja seitsenvuotinen liitto, josta tässä on puhe, on oleva ´Rooman sopimus´ Jerusalemissa. Ensimmäisessä puolessa vuosiviikossa toteuttavat molemmat profeetat palvelustehtävänsä (Ilm. 11); toisessa puolikkaassa, sen jälkeen kun liitto on murrettu, hallitsee antikristus 42 kuukauden ajan julmalla tavalla ja johtaa sotaa pyhiä vastaan (Ilm. 13,1-10). Tämän vainon ajan aikana juutalaiset marttyyrit kärsivät kuoleman viidennen sinetin toisen osan täyttymisenä (Ilm. 6,9-11). Se on ´NIIN SANOO HERRA´n mukainen Hänen pyhässä Sanassaan!

Kysymys 7: Uskotko seitsemän sinetin avaamiseen?

Vastaus: Kyllä, uskon, että sinetit avattiin yliluonnollisesti. Veli Branham sanoi minulle henkilökohtaisesti joulukuussa 1962, että hän muuttaisi perheensä kanssa tammikuussa 1963 Jeffersonvillestä Tucsoniin. Hänelle näytettiin näyssä, että tulisi ajankohta muuttaa Arizonaan, heti kun tietyt alkaisivat Ewing Lanella, missä hän silloin asui, ja kun hänen puutarha-aitansa

kaadettaisiin nurmikolle ja rakennuskoneet ajaisivat katua ylös alas. Näin silloin katutyöt omin silmin, myös että aita makasi nurmikolla. 22. joulukuuta 1962 veli Branhamilla oli näky yliluonnollisen valopilven ilmestymisestä ja hän puhui siitä saarnassaan 30. joulukuuta. 28. helmikuuta 1963 veli Branham sai yliluonnollisesta pilvestä kehoituksen, palata takaisin Jeffersonvilleen, koska sinetit täytyi avata.

Kysymys 8: Paljastettiin myös seitsemäs sinetti?

Vastaus: Joka kuuntelee tai lukee tarkasti saarnoja seitsemästä sinetistä, on huomaava, että veli Branham luki joka kerran yhden sinetin koko tekstin Ilmestyskirjasta, poikkeuksena seitsemäs sinetti: sen kohdalla hän luki vain ensimmäisen jakeen luvusta 8 puolen hetken äänettömyydestä Taivaassa. Hän yhdisti seitsemännen sinetin joukkoon erilaisia tapahtumia. Niin hän puhui seurakuntajakson lopusta, pasuunoiden lopusta, vihanmaljojen lopusta, siis kaikkien näiden asioiden lopusta. Joka lukee edelleen tekstiä Ilm. 8 jakeesta 2, saa tietää seitsemästä enkelistä, jotka valmistautuvat puhaltamaan seitsemään torveen.

On seitsemän seurakunnan seitsemän enkeliä (Ilm. luvut 1-3).

Sitten on seitsemän pasuunan enkeliä (Ilm. luvut 8-11).

Ja on seitsemän enkeliä seitsemän vihanmaljan kanssa (Ilm. luvut 15+16).

Niillä kaikilla on paikkansa jumallisessa järjestyksessä.

Sitaatti: „Ilmestyksen kirjan ensimmäisissä kolmessa luvussa paljastetaan kaikki, mitä seurakunnalle tapahtuu. Sen jälkeen ei ole seurakunnasta 19. lukuun saakka enää mitään nähtävissä. Seurakunta otetaan ylös 4. luvussa ja se palaa takaisin 19. luvussa. Morsian ja Ylkä tulevat yhtä aikaa maan päälle. Luvusta 19, lukuun 22 saakka, se mukaan lukien, koskee kaikki tuhatvuotista valtakuntaa ja mitä sen jälkeen on tapahtuva. Lukujen 4 ja 19 välillä Jumala käsittelee Israelia.” (Pasuunajuhla s.5). Sitä veli Branham korosti toistuvasti. Olkaa hyvä, olkoon se suurakkosin kaiverrettu: „LUVUISSA 4 – 19 OVAT LUVUT 8, 9, 10 JA 11 SISÄLLYTETTYNÄ.” Näissä neljässä luvussa ei ole mitään, mikä koskee seurakuntaa, kuten veli Branham sen itse useita kertoja sanoi.

Kun armoistuin 7. sinetin mukaisesti muuttuu tuomionistuimeksi (Luku 8,2-5), sitten ei ole enää mitään välittäjää, puolestapuhujaa, ottaakseen Pyhien rukoukset vastaan. Sitten heitetään hehkuvia hiiliä kultaiselta alttarilta maan päälle. Sitä seuraavat ukkoseniskut, salamat jne. Veli Branhamille sanottiin, etteivät seitsemän pasuunaa osu seurakunnan ajanjaksolle, eivätkä koske sitä.

Sitaatti: „Heti sen jälkeen kun Herran enkeli oli ilmestynyt, sanoi Hän minulle seitsemästä pasunasta – seitsemästä sinetistä. Se oli siellä, kun Pyhä Henki näytti minulle, ettei siitä ole hyötyä tämän ajan seurakunnalle, koska sillä ei ole mitään tekemistä seurakunnan kanssa. Pasuunat koskevat Israelin kokoamista. Pasuunat ovat Israelia varten. Ajatelkaa sitä: Jokainen pasuuna kajahtaa seitsemännen sinetin alla. Miten täydellinen on siten seitsemäs pasuuna ja seitsemäs sinetti!” (Pasuunajuhla, 19. heinäkuuta 1964).

Kysymys 9: Uskotko, että Ilm. 10,1-7 täytti?

Vastaus: Ilm. 10 ei ole vielä täyttynyt. Kuten olemme nähneet, se ei ole yhteydessä seurakunnan kanssa. Veli Branham oli viimeisen seurakuntajakson sanansaattaja, kuten löydämme sen kuvattuna Ilm. 3,14-22:ssa, ei seitsemäs pasuunan enkeli. Hän vetosi Ilm. 10:een, sillä se on ainut kohta, joka puhuu seitsemästä ukkosenjylinästä. Kuitenkin me tunnistamme kahden aivan erilaisen tapahtuman profeetallisen luonteen. Kun esimerkiksi Matteuksen evankeliumissa 2,15 käytetään Sanaa Hooseasta 11,1 „*Egyptistä minä kutsuin poikani*” Jeesuksen kohdalla, niin se pysyy, mitä on kirjoitettu 2. Moos. 4,22-23:ssa, sillä se on tosiasia: „*Israel on minun esikoispoikani; sentähden minä sanon sinulle: Päästä minun poikani palvelemaan minua.*” Raamatullinen profetia sallii kaksinkertaisen käytön, mutta se täytyy siitä huolimatta joka kerta jättää yhteyteen, johon se pelastussuunnitelman mukaan kuuluu. Ilm. 10 tosiasiallinen täytyminen on sanottu ennalta ja sitä valaistaan lähemmin seuraavien kohtien kautta. Yhden kerran vielä pitää tuoda silmien eteen jumalallinen 'pakko', että kaiken täytyy perustua useammille Raamatun kohdille.

Ensimmäinen avainsana on 'ärjy':

„ *hän huusi suurella äänellä, niinkuin leijona ärjyy* ” (Ilm. 10,3).

„ *Herra ärjyy korkeudesta, antaa äänensä kaikua pyhästä asunnostansa.* ”
(Jer. 25,30)

„*Ja he vaeltavat Herran jäljessä. Hän ärjyy kuin leijona – niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat lapset mereltä päin.*” (Hoos. 11,10)

„*Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemista, ja taivaat ja maa järkkyvät; mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva.*” (Jooel 4,16)

„*Herra ärjyy Siionista, hän jylisee Jerusalemista...*” (Aamos 1,2)

Seuraava avainsana on 'vannoa':

„*Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei enää ole oleva aikaa.*” (Ilm.10,5-6)

„*Ja minä kuuntelin pellavapukuista miestä, joka oli virran vetten yläpuolella, ja hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti: Siihen on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa.” (Dan. 12,7). Sitä ei olisi voitu sanoa selvemmin, että tästä vannomisen hetkestä on oleva enää vain kolme ja puoli vuotta ajanjakson loppuun. Ajan jaksotus on yksinkertaisesti täydellinen!*

Kun Herra tulee alas liiton enkelinä, on Hän asettava jalkansa maan ja meren ylle ja tekee oikeutensa alkuperäisenä omistajana vallitseviksi. Vasta sillä hetkellä antavat seitsemän ukkosenjylinää äänensä kaikua. Meidän

täytyy käsittää, että jokainen Raamatun kohta täytyy kirjaimellisesti, ja että jokainen tulkinta on vihollisen petosta. Myös toinen osa Mal. 3,1-2:sta, joka ei täytynyt vielä Kristuksen ensimmäisen tulemisen kohdalla, eikä sitä sen tähden myöskään mainittu Uudessa Testamentissa, se on toteutuva sinä aikana, kun tämä valtava tapahtuma tulee: „*Ja äkisti on tuleva temppeleinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee NIIN SANOO HERRA Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niinkuin kultasepän tuli...*” Tämä tuleminen liiton enkelinä, joka kuvataan kuudessa mainitussa Raamatun kohdassa, täytyy jättää tarkalleen siihen yhteyteen, mihin Kirjoitukset ovat sen asettaneet – nimittäin Israelia varten. Siihen aikaan on pystytetty uudelleen temppele, joka mitataan Ilm. 11,1-2 mukaisesti ja johon on tuleva liiton enkeli, joka on Herra Sebaot. Amen.

Kysymys 10 : Uskotko, että veli Branhamille paljastettiin seitsemän ukkosenjylinää?

Vastaus: Yhdessä hänen viimeisistä saarnoistaan, 15. elokuuta 1965, veli Branham sanoi: „**Odottakaa, kunnes tulemme siihen, että nämä vitsaukset, sinetit ja seitsemän ukkosenjylinää paljastetaan.**” Hän puhui seitsemästä ukkosenjylinästä erityisesti yhteydessä tuohon valtavaan tapahtumaan 28. helmikuuta 1963, kun seitsemän mahtavaa ukkosenjyrähdystä kajahtivat ja yliluonnollinen pilvi ilmestyi. Tri James McDonald Tucsonin yliopistosta arvioi useita valokuvia ja hänen artikkelinsa siitä julkaistiin *Science-* ja *Life-*lehdissä. Yhteydessä tämän kokemuksen kanssa veli Branham puhuu myös ylöstempaamisuskosta, uudesta nimestä, joka paljastetaan ja muista tärkeistä tapahtumista.

Seitsemän ukkosenjylinää Ilmestyskirja 10:ssä täytyy jättää siihen, mihin Jumala on ne asettanut. Ne kajahtavat vasta, kun liiton enkeli tulee alas Israelia varten (Johdatus Seitsemään Sinettiin, s. 76). Oppi siitä, että ukkosenjylinät olisivat ´seitsemän hyvettä´ tai ´seitsemän erityistä miestä´, täytyy heittää pois, koska siinä on kyse, kuten myös muiden ´ukkosenjylinä-versioiden´ kohdalla omavaltaisista tulkinnoista ja kuvitelmista, joista puuttuu täysin raamatullinen perustus.

Sen jälkeen kun veli Branham oli saarnannut seitsemästä ukkosenjylinästä, hänelle sanottiin, että hänen pitää palata takaisin kappeliin ja täydentää jotakin, muun muassa: „Sillä niin kuin on kirjoitettu, että kukaan ei tunne Hänen tulonsa hetkeä, ei myöskään kukaan tule tietämään seitsemän ukkosenjylinän salaisuutta.” (Sinettikirja, s.349).

Saarnaajat, unohtakaa tämä aihe ja jättäkää se Jumalalle! Johanneksen ei sallittu kirjoittaa ylös, mitä seitsemän ukkosenjylinää puhuivat; se ei siis tullut osaksi kirjoitettua Jumalan Sanaa, eikä sitä sen vuoksi myöskään saarnata. Se on NIIN SANOO HERRA Hänen Sanassaan! Meitä on kehoitettu säilyttämään vain ne asiat, jotka on myös kirjoitettu (Ilm. 1,1-3). Samaten meitä on kielletty lisäämästä vain vähäisintäkään tämän kirjan profetian sanoihin (Ilm. 22,16-21) Eikö varoitus ole kyllin selvä?

Kysymys 11: Miksi veli Branham puhui seitsemän ukkosenjylinän yhteydessä kolmannesta nykäyksestä?

Vastaus: Käsite 'kolmas nykäys' viittaa hänen palvelustehtävänsä viimeiseen jaksoon. Sitaatti: "ENSIMMÄINEN NYKÄYS - Pelastuminen. TOINEN NYKÄYS - Profetia. KOLMAS NYKÄYS - Sanan paljastaminen, salaisuudet. (Kultakimpaleet s.158) 28 helmikuuta 1963 veli Branham koki valtavan, seitsemän kertaa kajahtavan ukkosenjylinän, jonka hän yhä uudelleen kuvaa 'seitsemänä ukkosenjylinänä'. Todellisuudessa hän koputti seitsemän kertaa nyrkillään saarnatuoliin ja sanoi: "Seitsemän peräkkäistä ukkosenjylinää olivat niin valtavia ja vaikutti siltä, että ne halusivat ilmaista jotakin." (Seitsemäs sinetti, 24. maaliskuuta 1963). Sitten hän puhuu salaisuudesta, jota Saatana ei tunne. Samaten 'kolmannesta nykäyksestä?' - saarnaajien täysin kadottamasta. Hän puhuu Kuninkaan miekasta, joka laitettiin hänen käteensä huomautuksella: "Tämä on kolmas nykäys" Hän puhuu 'puhutun Sanan palvelustehtävästä' jne.

Meidän täytyy erottaa toisistaan seitsemän ukkoseniskua, jotka olivat täysin luonnollisesti kuultavissa, kun hän oli Sunset-vuorilla, ennen kuin seitsemän sinettiä avattiin ja seitsemän ukkosenjylinää Ilmestyskirja 10:ssä, jotka kajahtavat vasta, kun liitonenkeli tulee alas avoin kirja kädessään. Jumalan ääni kajahtaa: „*Kuulkaa, kuulkaa hänen äänensä pauhinaa ja kohinaa, joka käy hänen suustansa...Ihmeellisesti Jumala korottaa äänensä jylinän, hän tekee suuria tekoja, joita emme käsittä taida.*” (Job 37) (Katso myös 2. Moos. 20,18; Joh. 12,28-29; Hebr. 12,18-19 mm.)

Kysymys 12: Miksi veli Branham viittasi toistuvasti Ilm. 10:een, jakeeseen 7?

Vastaus: On hyvin hämmästyttävää, että lähes puolet kysymyksistä tavalla tai toisella viittaavat Ilmestyskirjaan, lukuun 10. Jälleen meidän täytyy ottaa tarkasti huomioon se, mitä on sanottu. Hän puhui nimittäin monikossa 'salaisuuksista', ei kuitenkaan niin kuin on kirjoitettu 'Jumalan salaisuuksista'. Sen hän teki, koska hän oli tämän viimeisen seurakuntajakson seurakuntalähettiläs, jonka kautta paljastettiin kaikki salaisuudet, jotka olivat kätkeytyneinä Sanassa. Saarnassaan 'Onko tämä se aika?' 30. joulukuuta 1962 veli Branham mainitsee 17 eri salaisuutta, jotka paljastettiin. Hän aloittaa 'Jumalan valtakunnan salaisuudesta' ja lopettaa 'salaisuudella, että tulipatsas on tullut takaisin'. Jeesus Kristus on 'Jumalan salaisuus'. Siten löydämme sen vahvistettuna 1. Tim. 3,16:sta. Juutalaiset eivät silloin ottaneet vastaan paljastusta ja ilmestystä yhdestä, todellisesta Jumalasta Jeesuksessa Kristuksessa, eivätkä tunnista sitä vielä tähän päivää asti. Uustestamentillinen seurakunta sitävastoin tunsii Jumalan salaisuuden alusta saakka (Kol. 2,2-3 mm.).

Sillä hetkellä, kun tämä suuri 'Jumalan salaisuus' tulee päätökseen, liitetään juutalaiset mukaan, kuten Hän on paljastanut palvelijoilleen ja profeetoilleen. Kun uustestamentillista seurakuntaa puhutellaan, silloin luemme „apostoleista ja profeetoista”, sillä Jeesuksen Kristuksen seurakunta on rakennettu apostolien ja profeettain perustukselle (Ef. 2,20). Kun jokin

koskee juutalaisia, silloin pätee erityisesti: „*niin kuin hän on ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille.*”

Ilmoituksen jälkeen Ilm. 10,7 täytyi Johanneksen syödä avoin kirja ja häntä käskettiin: „*Sinun tulee taas profetoida...*” Luvussa 11 profetoivat molemmat profeetat Israelissa – Jerusalemissa 42 kuukauden ajan; se on 3½ vuotta. Eikö se ole tarpeeksi selvää?

Luvuissa 8 ja 9 löydämme kuvattuina ensimmäiset kuusi pasuunatuomiota, luvussa 10 ilmoitetaan seitsemäs pasuuna. Todellinen täytyminen seuraa luvussa 11, jakeesta 15: „*Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: ‚Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti.‘*” Meidän täytyy kunnioittaa tapahtumien jumalallista järjestystä, niin kuin se meille näytetään Jumalan Sanassa. Heti kun seitsemäs pasuuna on kajahtanut, luemme: „*...sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille*” (Luku 11,15-19).

On tärkeää tietää, että hebrealainen sana ‘Shofar’ on meidän Raamatuissamme käännettynä ‘pasuna’. Seitsemännen sinetin ja seitsemän pasuunaenkelin yhteydessä on ‘shofar’ia käytetty luvusta 8, jae 2, luvun 9 ja luvun 10,7 läpi lukuun 11,15 asti yhteensä 11 kertaa. Kolme viimeistä shofar-pasuunaa ilmoitetaan Ilm. 8,13 samoin kuin Ilm. 10,7:ssä ‘ääninä’: „*Voi, voi maan päällä asuvaisia niiden jäljellä olevain pasunain äänten tähden, joihin kolmen enkelin vielä on määrä puhaltaa!*”

„*vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasunaan...*”

Kysymys 13: Uskotko kahdeksannen sanansaattajan palvelustehtävään?

Vastaus: En. En usko kehenkään ihmiseen, joka kuvaa itsensä kahdeksanneksi sanansaattajaksi, sillä Ilm. 1, 20 mukaan on vain seitsemän tähteä – seitsemän seurakunnan seitsemän enkeliä – ylösnousseen Herran oikeassa kädessä. Jokainen kahdeksas sanansaattaja voi sen vuoksi olla vain jonkun muun kädessä, sillä sitä varten ei ole lupautusta Pyhissä Kirjoituksissa. Ei myöskään sanota mitään siitä, että Joosua, Elisa ja vielä joku muu tulisi seurakuntaa varten. Kaikki todelliset Jumalan palvelijat ovat samalla perustuksella ja julistavat todellista Sanaa – hetken sanomaa, joka edeltää Kristuksen toista tulemistä.

Kysymys 14: Uskotko oppiin parusiasta?

Vastaus: Tähän kysymykseen annan aina saman vastauksen: Kun Herra tulee, menen yhdessä muiden pyhien kanssa ylös kirkkauteen. Jokainen Herran tuleminen on todellisuutta, se on henkilökohtaista, se on ruumiillista läsnäoloa. Käsité ‘par ou sia’ itsessään tarkoittaa *saapumista* - ‘ruumiillista

läsnäoloa'. Niin kauan kun morsiusseurakunta on maan päällä, ei Ylkä voi olla vielä tullut. Kun Hän tulee Ylkänä, ovat ensin Kristuksessa kuolleet nouseva ylös ja meidät, Kristuksessa elävät, muutetaan, otetaan yhdessä ylös ja tapaamme Hänet ilmassa (1. Tess. 4,13-18). Ei ole todellakaan mitään lupausta Jumalan Sanassa, että Kristus tulee yhtä ajanjaksoa varten ennen ylöstempaamista maan päälle. Tosiasiassa meitä varoitetaan: „*Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko.*” (Matt. 24,23). On kirjoitettu moneen kertaan: „*Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on Ihmisen Pojan tulemus.*” (Matt. 24,27). Ei ole myöskään lupausta, että Hän ohjaa tulemisensa sinettien avaamisen aikaan; yhtä vähän voi armoistuin muuttua aiemmin tuomionistuimeksi.

Epäraamatulliset opit perustuvat väärinymmärryksiin ja ovat omavaltaisia tulkintoja. Veli Branham sanoi: „Ensimmäisenä kulkee sanoma, elämän elävä leipä. Sitä kautta tuodaan esiin morsian...Se on sanoma, kutsumaan kansa kokoon. Ensin kulkee sanoma. Nyt on aika, puhdistaa lamput. Nouskaa ja puhdistakaa lamppunne. Minä vartiohetkenä se tapahtuu? Seitsemäntenä; ei kuudentena, seitsemäntenä. *Katso Ylkä tulee! Nouskaa, puhdistakaa lamppunne!*” Huomatkaa, miten Pyhä Henki johti 1.Tess. 4:stä Matt. 25:een, missä on puhe huudosta keskiyöllä. Se on herätyshuuto, sillä kaikki kymmenen neitsyttä nukahtivat. Jakeen 10 mukaan ovat vain ne menevä Yljän kanssa hääaterialle, jotka ovat valmiita. Hääateriasta luemme Ilm. 19,1-10:ssä.

Jokin sanaleikki on kiellettyä häiden ja hääaterian välillä. Häät ja hääateria ovat Taivaassa (Ilm. 19,1-10), ei maan päällä. Morsiusseurakunta kaikista ajanjaksoista on osallistuva siihen yhdessä Aabrahamin, lisäksi, Jaakobin ja kaikkien täydellistettyjen hurskaiden kanssa.

Kysymys 15: Onko Ihmisen poika jo tullut Luuk. 21,27 mukaan?

Vastaus: Ei; varmuudella ei vielä. Ihmisen Poika ei ole *tullut*, Ihmisen Poika on paljastanut itsensä samalla 'Messiaan merkillä' profeettallisen palvelustehtävän kautta samalla tavalla kuin se tapahtui silloin, kun Hän vaelsi maan päällä (Luuk. 17,30): Johanneksen 1. luvussa sen kokivat Natanael ja Simon Pietari, luvussa 4 nainen kaivolla, Matt. 21:ssä opetuslapset; jotka toivat Hänelle varsan ja aasintamman, jotta Sak. 9,9 täytyisi. Tuleminen Luuk. 21,27:ssä ei ole missään yhteydessä Yljän takaisinpaluun kanssa, hakeakseen morsimen kotiin ennen suurta koetuksen aikaa, vaan se tapahtuu vasta koetuksen ajan jälkeen: „*Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa;...Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella*” (Matt. 24,29-30; Mark. 13,24-32; Luuk. 21, 25-33). Se ei varmuudella ole vielä tapahtunut. Dan. 7,13 ja Ilm. 1,7 puhuvat samoista tapahtumista: „*Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen.*” Kuten asiayhteydestä käy ilmi, koskee tämä tuleminen kaikkia kansoja ja erityisesti juutalaisia, sillä silloin tunnistamme, kuka se oli, jonka he ovat lävistäneet (Sak. 12,10).

Kysymys 16 : Miten on sinun palvelustehtäväsi laita? Onko se todistettu Raamatussa?

Vastaus: Ellei tehtävä, jonka Herra on minulle antanut, olisi perustettu Sanassa, ei minulle olisi lainkaan oikeutta, olla Hänen palveluksessaan. „*Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi...*” (1.Kor. 12,28). Veli Branham sanoi: „Kenelläkään ihmisellä ei ole oikeutta astua pyhän saarnatuolin eteen saarnaamaan Sanaa, ellei hänellä ole kokemusta kuten Mooseksella, että hän on kohdannut itse Jumalan...” (Tuleva koti s. 36/37). Kaikki, jotka Jumala on joskus kutsunut, tiesivät tehtävän päivän, hetken, paikan ja tarkan sanamuodon. Minun todistukseni on vuosien ajan tiedossa koko maailmassa. Se julkaistiin maaliskuussa 1963 'Voice of Healing'n saksankielisessä painoksessa. Fred Sothman ja Banks Wood olivat 3. joulukuuta 1962 todistajia, kun veli Branham jumalallisen paljastuksen kautta toisti sanat, jotka Herra oli minulle puhunut 2. huhtikuuta 1962. En tule koskaan unohtamaan sitä, kun profeetta sanoi silloin: „Veli Frank, sinä olet ymmärtänyt väärin, mitä Jumala on sinulle sanonut. Te olette varastoineet maallisia elintarvikkeita, koska ajattelite, että tulee maallinen nälänhätä.” Hän jatkoi: „Herra on lähettävä nälän Hänen Sanaansa kohtaan. Ruoka, jota sinun tulee varastoida, on Jumalan tätä aikaa varten lupaama Sana...se on otettu talteen saarnoissa...Kuitenkin odota jakamisen kanssa, kunnes olet saanut loput.” Tehtävä, joka minulle annettiin, sisältää kahdenlaista: Ensiksi, mennä kaupungista kaupunkiin ja saarnata Sanaa, ja toiseksi, jakaa hengellistä ruokaa.

Jumala on johtanut sen siten, että veli Don Bablitz saapui 137.Avenuele minun ollessa Edmontonissa Wittmeierin perheen talossa elokuussa 1976. Hän lähetti veli Branhamin painettuja saarnoja englannin kielellä yhdessä ryhmän kanssa osoitteisiin, joita minulle puhujamatkoilla annettiin kaikkialla maailmassa. Tuona lauantai-iltapäivänä hän sanoi yhtäkkiä keskustelussa: „Veli Frank, me näemme veli Branhamin palvelustehtävän Raamatussa. Miten on sinun palvelustehtäväsi laita? Onko se myös Raamatussa?” Minä keskeytin hänet ja sanoin: „Ole hyvä ja lopeta! Miten minun palvelustehtäväni voi olla Raamatussa?...”

Seuraavana aamuna, herättyäni aikaisin ja pukeuduttuani, istuuduin sängynreunalla ja aioin juuri ottaa Raamattuni käteen, kun kuulin seuraavat, suurella auktoriteetillä lausutut sanat: „PALVELIJANI, OLEN MÄÄRÄNNYT SINUT MATT. 24, JAKEIDEN 45 – 47 MUKAISESTI JAKAMAAN RUOKAA.” Minulle ei ollut tämä Raamatun paikka vielä koskaan siihen asti tullut esiin, puhumattakaan että olisin nähnyt sen yhteydessä hengellisen ruuan jakamisen kanssa. Jumala sanoi, että Hän lähettäisi nälän, *Herran sanojen kuulemisen nälän* (Aamos 8,11); sen tähden veli Branhamin täytyi varastoida hengellistä ruokaa, jotta sitä voidaan nyt jakaa. Siten on Jumalan minulle annettu tehtävä suoraan yhteydessä veli Branhamin palvelustehtävän kanssa. Se on yksi asia, varastoida ruokaa suurissa määrin korikaupalla, kuten se hänelle näytettiin, ja toinen, tarjota sitä kansalle Herran pöydässä valmistettuna. Kaikki veljet maailmanlaajuisesti, jotka samoin ovat Jumalan kutsumia, pysyvät Sanassa ja antavat eteenpäin hengellistä ruokaa.

Kysymys 17: Saarnaatko veli Branhamin puheista?

Vastaus: En. En saarnaa veli Branhamin puheita, jotka on jo saarnattu. Minä käänän ja julkaisen niitä. Ja siten voivat kaikki, jotka haluavat, ravita sieluaan kuuntelemalla tai lukemalla niitä. Minä saarnaan ainoastaan Raamatusta, toki voi käydä niin, että käytän joitakin katkelmia, niin kuin Pyhä Henki johtaa.

Kysymys 18: Mitä on hengellinen ruoka, veli Branhamin saarnat vai Raamattu?

Vastaus: Kuka voi kysyä noin? Se pysyy ikuisesti siinä, ettei hengellinen ihminen voi elää pelkästään luonnollisesta leivästä, vaan leivästä, joka on tullut alas taivaasta (Joh. 6,32-39). Hengellinen ruoka on Jumalan Sana, jonka kautta meidät vahvistetaan, tekemään Jumalan tahdon (Joh. 4,34). Luemmeko Raamattua vai saammeko sen saarnoista: valituilla, jotka uskovat, on Sana tekevä sen, mitä varten se lähetettiin. Veli Branhamin saarnoissa löydämme juuri paljastetun Sanan, tuoreen mannan. Niin saavutetaan jumalallinen tarkoitus, joka on sidottu tähän palvelustehtävään, nimittäin ottaa mukaan profeetallinen ja myös opinmukainen osa.

Kysymys 19: Kuka on esittelevä viimeisten päivien seurakunnan Herralle?

Vastaus: Se oli jo apostoli Paavalin kaipaus, asettaa Kristuksen eteen nuhteeton seurakunta (2.Kor. 11,2-4). Kuitenkin hän pelkäsi, että niinkuin Eeva vieteltiin käärmeen kautta, myös uskovien ajatukset turmeltuisivat pois vilpittömyydestä Kristuksessa. Sitten hän näyttää, miten harhaanjohtaminen tapahtuu, nimittäin saarnaajien kautta, jotka julistavat toista Jeesusta ja toista evankeliumia siksi, että he ovat saaneet toisen hengen. Ef. 5,26-27 mukaan on Herra Jeesus itse asettava esiin seurakunnan Hänen kasvojensa eteen: *„...saadakse asetetuksi eteensä seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.”* Suurin Jumalan mies voi vain saarnata Sanaa, Herra itse on se, joka on lunastanut seurakuntansa, kutsuu omansa ulos ja vie päätökseen lunastustyön heissä. Ne, jotka ovat saarnanneet, tullaan niiden läsnäollessa tuomitsemaan, jotka ovat kuulleet sanan heidän suustaan. Niin veli Branham näki sen kokemuksessaan ´ajan esiripun takana´. Se pitää yhtä sen kanssa, mitä on kirjoitettu Room. 14,7-12 ja 2. Kor. 2,9-10, missä Paavali sanoo: *„Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen.”*

Kysymys 20: Miten reagoit siihen, mitä sinusta sanotaan?

Vastaus: En mitenkään. Se antaa minulle tilaisuuden siunata myös niitä, jotka eivät saa kateuttaan hallintaansa. Minun laitani ei ole toisin kuin kaikkien muiden Jumalan palvelijoiden, jotka ovat julistaneet Sanaa, niin kuin apostoli Paavali kirjoittaa: *„...kunnia ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina...”*(2.Kor. 6). Kun esimerkiksi ´Contender´-lehdessä tai ´kirjassa seitsemästä ukkosenjylinästä´ tai ´avoimissa kirjeissä´, peräti saarnastuolista ja internetissä levitetään herjauksia, silloinhan tiedetään, että saatana yrittää kaikin keinoin, tuhota

palvelustehtävän jumalallisen vaikutuksen. Sitä hän on tehnyt kaikille Jumalan palvelijoille.

Herra Jeesus, joka on minut kutsunut, lahjoittaa minulle päivittäin uutta voimaa, jakaa todellista Jumalan Sanaa kaikille uskoville. Kaikesta häpeästä huolimatta, jota olen kantanut, voin vain toivoa parasta vanhoille ja uusille totuuden vihollisille. Ne olivat aina uskonnollisia johtajia, jotka vainosivat profeettoja, halveksivat Herraa ja apostoleja, koska he olivat hengellisesti sokeita ja siitä huolimatta yrittävät taluttaa sokeita.

Siemenen varsinainen olemus paljastaa itsensä. Kukaan ei voi kerätä taateleita piikkipensaasta, eikä samasta lähteestä voi tulla makeaa ja karvasta vettä. Toiset rakastavat Kainin tavalla (1.Joh. 3,11-12), mikä päättyi murhaan, ja nykyään se on panettelua. Kain kateudellaan ja Abel, joka miellytti Herraa, näytetään meille esimerkkinä. Kateus ja mustasukkaisuus tuovat esiin vihaa ja viha tuo esiin veljenmurhan.

Sitaatti: „Teidän ei tarvitse iskeä veistä kenenkään ihmisen selkään tappaaksenne hänet. Te voitte tuhota hänen maineensa ja tappa hänen vaikutusvaltansa. Jos te puhutte paimentanne vastaan, sanotte jotain pahaa hänestä; on se kuin olisitte ampuneet häntä. Jos sanotte jotain, mikä ei ole oikein jostakusta, ja se on tuhoava hänen vaikutusvaltansa ihmisiä kohtaan – te olette syyllisiä! Sen on Jeesus sanonut.” (Kultakimpaleet s.167)

lisak ja Ismael olivat saman isän poikia. Kuitenkin se, joka syntyi lihan mukaan, vihasi sitä, joka syntyi lupauksen mukaisesti. *„Ja te, veljet olette lupauksen lapsia, niinkuin lisak oli. Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin.”* (Gal. 4,28-30).

Se ei voi milloinkaan olla päinvastoin. Verhoutuminen ei ole mahdollista: *„Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.”*(1.Joh. 3,15). Se on puhdas totuus. Joka vihaa veljeään ja kuolettaa panettelun kautta, se tekee oikeastaan ´itsemurhan´, sillä hän kadottaa iankaikkisen elämän.

Kysymys 21: Opettiko veli Branham moniavioisuutta?

Vastaus: Mikä kysymys sivistyneessä maailmassa! Ei, ei tietenkään. Jotkut veljet afrikkalaisissa maissa, missä moniavioisuutta vielä harjoitetaan, korostavat profeetan ilmaisuja tässä yhteydessä ja tekevät ne sopiviksi omille himokkaille teilleen. He mainitsevat Aabrahamin, Jaakobin, Elkanan, Gideonin, Daavidin ja Salomon jne. ja korostavat siinä myös, että Daavid teki vain kerran aviorikoksen, kun hän otti Uurian vaimon. Tämä aihe on arkaluontoisempi kuin mikään toinen ja se ymmärretään helposti väärin. Veli Branham sanoi siihen: „Nyt kun sinetit on avattu, johtaa Henki meidät totuuteen Sanaan. Se on selvitys kaikelle erehdykselle ajanjaksojen aikana: koska sinettejä ei oltu avattu. Sitä ei oltu vielä paljastettu. Se pitää paikkansa.” (Avioliitto ja avioero s. 34)

Veli Branham käytti tosin käsitettä ´moniavioisuus´ joitakin kertoja, erityisesti saarnassaan ´avioliitto ja avioero´ 21.helmikuulta 1965, ja siinä yhteydessä osoitti Vanhaan Testamenttiin. Varmuudella hänellä ei ollut aikomusta, järjestää veljille haaremia. Lakien asettamisessa Jumala puhui ilman

perustelujen antamista: „Jos hän ottaa itselleen **toisen** vaimon... – ei useita (2.Moos. 21,10). Siinä tapauksessa täytyi miehen ottaa täysi vastuu molemmista. Herra Jumala on jopa säätänyt esikoisoikeuden sitä varten (5. Moos. 21,15-17).

Apostoli Paavali kirjoittaa selvästi, että jokaisella miehellä olkoon vaimonsa ja jokaisella vaimolla miehensä (1.Kor. 7). Oikeastaan veli Branham halusi vain korostaa, että vaimo luotiin miestä varten eikä mies vaimoa varten (1.Kor. 11,9). Se on syy siihen, että eron jälkeen miehelle sallitaan uudelleen naimisiinmeneminen, syylistymättä ex-vaimoaan kohtaan. Jos *hän* (nainen) kuitenkin menee uudelleen naimisiin, elää hän aviorikoksessa, koska hän on Jumalan lain kautta sidottu lupaukseensa, niin kauan kuin mies elää (Room. 7,2; 1.Kor. 7,39). Siten se paljastettiin veli Branhamille samasta meripihkanvärisestä, yliluonnollisesta pilvestä niin kuin sinettien avaamisen kohdalla. Nämä ovat sanat hänen suustaan: „Tässä ei sanota mitään sitä vastaan, että hän (mies) menee uudelleen naimisiin, vaan hän (nainen)! ...Tässä on, että hän voi mennä naimisiin vain neitsyen kanssa; mutta hän ei voi mennä naimisiin toisen vaimon kanssa. Ei, todellakaan ei. Ja jos hän menee naimisiin eronneen naisen kanssa, hän elää aviorikoksessa...Tarkatkaahan: hän (mies) voi mennä uudelleen naimisiin, hän (nainen) ei. Kuten Daavid, kuten Salomo, kuten se koko Raamatun kulussa oli...” **Ero tulee selväksi:** „Hänen (naisen) täytyy pysyä naimattomana tai sopia uudelleen miehensä kanssa (1.Kor 7). Hän ei voi mennä uudelleen naimisiin, hänen täytyy pysyä yksin. Kuitenkin huomioikaa, sitä hän ei sanonut miehestä. Katsokaa, ette voi tehdä Sanasta valhetta.” (Avioliitto ja avioero s. 33-34)

Kaikkien pitäisi ymmärtää se selvityksen perusteella, jonka veli Branham antoi, sillä hän sai suoran vastauksen Jumalalta ongelmaan avioliitosta ja avioerosta. Tämä sananmukainen paljastus on täysin vastakohtainen peritylle, perinteiselle ajattelulle ja sille, mitä kirkkokunnat opettavat. Joka olettaa tietäneensä jo kaiken tästä aiheesta, sen täytyy sallia sanoa itselleen, ettei Jumala voi ylipäätään puhua sellaiselle ihmiselle. Joka tapauksessa tämä aihe oli Jumalalle niin tärkeä, että Hän ilmestyi yliluonnollisessa pilvessä ja lahjoitti palvelijalleen ja profeetalleen lopullisen paljastamisen. Kaikki, jotka asettavat oikeudekseen vaatimuksen, että uskovat hetken sanoman kunnioittavat sitä.

Kysymys 22: Mikä on sinun oppisi avioliitosta ja eroamisesta?

Vastaus: Minulla ei ole mistään aiheesta omaa oppia. Mooses, meidän Herramme, apostoli Paavali ja veli Branham ovat käsitelleet tätä aihetta kattavasti. Oikeastaan ei ole mitään tarvetta, kirjoittaa siitä enää, ellei sitten, tiivistäkseen kaiken kirjoitetun. Se on, kuten veli Branham sanoi, ikivanha ongelma ja niin monimutkainen, ettei „sitä yksinkertaisesti tunnista, ellei sitä paljasteta teille.” Kun Herra Jumala antoi määräykset, Hän ei sulkenut pois tätä tärkeää aihetta, sillä se on yhteydessä aviorikokseen. „*Älä tee huorin (Älä tee aviorikosta)...Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa.*” (2. Moos. 20)

Vuorisaarnassa (Matt. 5,27-32) on Herramme samoin puhunut siitä: „*Älä tee huorin...jokainen, joka katsoo naista himoitien häntä...*” Sen lisäksi Hän sanoi: „*Jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi... jos sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä*

luotasi...” Sitten Hän puhuu miehestä, joka voi tosin erota, mutta vain huoruuden tähden. Muussa tapauksessa hän aiheuttaa aviorikoksen vaimoan kohtaan, koska hän (nainen) menee uudelleen naimisiin (Jae 32). Siinä tapauksessa on mies laitettava vastuuseen siitä.

Muissa kulttuureissa maan päällä, myös ateismissa, kunnioitetaan avioliittoa yleisesti perhe-elämän luonnollisena muotona. Polttava kysymys on: Mikä on aviorikos, josta molemmat Hänen lakinsa mukaan täytyy tuomita kuolemalla? Mitä Kirjoitukset sanovat siihen? Aviorikos on, kun mies on sukupuoliyhteydessä naimisissa olevan naisen kanssa, toisen vaimon kanssa: *„Jos joku tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen aviovaimo, niin kuolkoot molemmat...”* (5. Moos. 22,22).

Mal. 2:ssa Herra nuhtelee ensiksi papistoa ja Leevin heimoa heidän väärän opetuksen takia. Sitten Hän puhuu isien liitosta, jonka Juuda häpäisi siinä, missä hän otti avioksi vieraan jumalan tyttäriä. Sitten seuraa ilmaus: *„Mutta kuinka se yksi?”* Vastaus on: *„Ja siemenille”* Se on siemen, joka Eedenin puutarhasta lähtien luvattiin, joka on Kristus Jeesus (Gal. 3,16). Sen jälkeen luemme erosta väkivallantekona, joka tapahtuu, kun joku eroaa nuoruutensa vaimosta ja rikkoo liiton hänen kanssaan (Mal. 2,14). Kuitenkaan Jumala ei ole koskaan ajatellut sitä, että vaimo eroaisi miehestään, niin kuin ei Israelkaan voinut erota Jumalasta. Sen tähden sallittiin vain miehelle, luovuttaa erokirja, muttei koskaan naiselle, että hän antaisi miehelleen erokirjan.

Ennen kuin mies tai nainen ajattelee eroa, niin pysyn aina vakuuttuneena siitä, että heidän tulisi ennemmin antaa hakata pois kätensä tai jalkansa, muttei missään tapauksessa lähteä kohti asianajajaa eron takia. Ero on kätkeyty murha ja vapauttaa kaikki saatanan voimat, jotka ilmaisevat vihaa. Sitä kautta tuhotaan julmasti ei vain avioliitto, vaan perhe, seurakunta ja yhteiskunta. Ei ole mitään väkivallantekoa, joka on niin saatanallinen kuin ero. Se on murha elinnajalla. Jos sitten vielä asetetaan omahyväisyyden viitta sen ylle viikunanlehdeksi, on se pilkkaa.

Kaikkien ymmärrettävien väitteiden taakse, joita esitetään, kätkeytyy saatana, viettelijä. Nainen teloittaa itsensä, kun hän jättää miehensä. Sillä hetkellä hän kadottaa hengellisen ja luonnollisen suunnan, hänestä tulee pahanlaatuinen myrkytetyllä kielellään, kun hän irrottautuu avioliiton, perheen ja seurakuntaelämän jumalallisesta järjestyksestä. Siinä tapauksessa hän tekee syntiä kurittomasti, ristiinnaulitsee Jumalan Pojan uudestaan ja saattaa Hänet julkisesti häpeään. Hän ajattelee sitä kautta kostavansa ja tuhoavansa miehen. Sitaatti: *„Veli, katso, anna minun sanoa itsellesi: Hän (nainen) on hakeva eroa sinusta; se on saatana.”* (COD, osa 2, s.981). Tuntomerkit ovat seuraavia: ei mitään armoa, ei anteeksiantoa, ei sovitusta, vain syyllistämistä, vihollisuutta ja hallitsematonta vihaa, joka menee kuolemaan asti. Samaan aikaan esitetään vakuuttavia väitteitä, puolustamaan omaatuntoa ja tekoa perheen, uskovien edessä ja yleisesti ottaen.

Kysymys 23: Miten on Jumalan palvelijan perheen laita?

Vastaus: Jälleen meidän täytyy asettaa kysymys: Mitä Kirjoitukset sanovat siihen? Esimerkiksi meidän Herramme piti Matt. 5, 6 ja 7:ssä kansalle kaiken sisällyttävän vuorisaarnan. Tämän pitkän saarnan lopussa luemme: *Ja kun Jeesus lopetti nämä puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen opetuksestansa” (7,28).*

Matt. 10:ssä Herra puhuu kahdelletoista opetuslapselle, jotka hän nimitti apostoleiksi, ei väkijoukolle. Hän sanoi heille: *„Ja missä teitä ei oteta vastaan eikä teidän sanojanne kuulla, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja puhdistakaa tomu jaloistanne.” (jaa 14).*

„Katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle...”(Jae 16).

„Ja kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen...”(Jae 23). Lopussa Hän tekee yhteenvedon lähettämistään seuraavassa ilmauksessa, joka sisällyttää ikuisen määräyksen: *„Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa minut tykönsä, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt.” (Jae 40).* Kaikkien pitäisi lukea huolellisesti, mitä Herra sanoo niistä, joille Hän on itse antanut tehtävän. Heidän tulee mennä kaupungista kaupunkiin, oli sitten naimisissa tai naimaton. Kutsumus on tehtävä.

Niille, jotka Herra Jeesus Kristus on kutsunut, julistamaan rauhaa, Hän puhuu: *„Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan. Sillä minä olen tullut nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan; ja ihmisen vihamiehiksi tulevat hänen omat perhekuntalaisensa.” (Matt. 10,34-36).* Se on ennaltasanottu perhekaaos, joka voi olla myös saarnaajan talossa. Siitä huolimatta täytyy Jumalan palvelijan saarnata edelleen. Niille, jotka Hän lähettää, ei Hän ole luvannut mukavaa perhe-elämää eikä mukavaa palvelustehtävää. Jumala ei ole koskaan sanonut, että apostolin, profeetan tai opettajan täytyy olla naimisissa. Mikä Jumalan palvelijan siviilisääty sitten onkaan: hänen täytyy totella jumalallista käskyä.

Miten aivan toisin kuuluivat sanat, jotka osoitettiin paikallisten seurakuntien vanhimmille. 1. Tim.3 ja Tiit. 1 mukaan täytyy vanhimpien ja seurakuntapalvelijoiden olla naimisissa. Kehoitus *„Niin tulee seurakunnan kaitsijan olla yhden vaimon mies...”* ei tarkoita, että muilla voisi olla useampia vaimoja. Se tarkoittaa yksinkertaisesti, että veljet, jotka kantavat vastuuta paikallisessa seurakunnassa, täytyy olla naimisissa, koska he ovat tekemisissä seurakunnassa olevien ongelmien kanssa. Sitaatti: *„Raamattu vaatii, että seurakuntapalvelijan tulee olla naimisissa oleva mies. Hänen täytyy olla yhden vaimon mies.” (COD s.354).*

Miten oli Jumalan Pojan suhteen? Hänen yliluonnollisesti vahvistetusta palvelustehtävästä, leivänjakamisesta, monien sairaiden parantamisesta,

kuolleiden herättämisestä, myrskyn laannuttamisesta jne. huolimatta Hänen veljensäkin eivät uskoneet Häneen (Joh. 7,5). He tunsivat Hänet lihan, mutta eivät hengen mukaan. Matt. 13,53-58 luumme, että Ihmisen Poika ei voinut saada mitään aikaan omassa kaupungissaan heidän epäuskonsa vuoksi. He sanoivat: *Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria...eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme?* Ja he loukkaantuivat, sillä he arvostelivat sen mukaan, mitä heidän silmänsä näkivät ja mitä ihmiset sanoivat. Siihen Herra sanoi: *„Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan.”* (Matt. 13,57).

Meitä satuttaa lukea, mitä kaikkea uskonnolliset johtajat siihen aikaan levittivät Herrastamme ja Pelastajastamme. Fariseukset ja kirjaoppineet sanoivat Hänelle päin kasvoja: *„Me emme ole aviorikoksesta syntyneitä...Sinä olet samarialainen ja sinussa on riivaaja.”* Ajatelkaa vain: Herramme, Jumalan ainosyntyinen Poika, kuvattiin samarialaiseksi, joka olisi syntynyt aviorikoksesta! Se oli hetki, jolloin Hän sanoi: *„sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut... Te olette isästä perkeleestä.”* (Joh. 8,43-44).

Voiko palvelija odottaa, että hänelle käy toisin kuin hänen Herralleen? Lunastaja ei tullut, perustaakseen maallista perhettä tai tehdäkseen kauppaa palvelustehtävästään. Hänen palvelijoillaan on ylhäinen kutsumus Kristuksen ruumista varten, joka menee luonnollisten perhesiteiden yli.

Ei ole myöskään mitään lupausta Jumalan Sanassa profeetan, apostolin tai opettajan pojille, että he tulisivat perimään jumalallisen tehtävän. Profeetta Samuel tarkoitti erittäin hyvää, kun hän asetti molemmat poikansa tuomareiksi. Kuitenkin on kirjoitettu: *„Mutta hänen poikansa eivät vaeltaneet hänen teitensä, vaan ottivat lahjuksia ja väärivät oikeutta.”* (1.Sam. 8,1-5). Jopa profeetan hyväätarvoittava päätös epäonnistuu; vain mitä Jumala määrää, ei voi epäonnistua. Voi myös tapahtua, että profeetan, kuninkaan, jumalanmiehen poika korottaa itsensä ja vaatii erityisen aseman ja vetää ihmiset seuraajikseen. Meillä on tyypillinen esimerkki 1. Kunink.1, kun Adonia, Daavidin poika Haggitilta *„korotti itsensä ja sanoi: ‘Minä tahdon tulla kuninkaaksi’. Ja hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.”* Jumalan valinta oli jo langennut, että Salomon pitäisi olla Daavidin valtaistuimen seuraaja. Kuitenkaan hänen veljiensä silmissä hänen ei pitänyt nousta valtaistuimelle.

On myös mahdollista, että pojat sanovat itselleen ja muille: *‘Minusta tulee presidentti...’, ‘Minä olen johtaja!’, ‘Minä otan vastuun...’, ‘Minä järjestän kokouksia, minulla on oleva seurakunta...’, ‘Minä haluan...’, ‘Minä haluan...’.* Kaikki todelliset Jumalan palvelijat ovat aikojen alusta olosuhteista huolimatta suorittaneet tehtävän, jota Jumala ei milloinkaan voi ottaa takaisin. Kukaan Jumalan palvelija ei ole koskaan sanonut: *‘Minä haluan...’, ‘Minä haluaisin tehdä sitä ja tätä!’* Monet heistä eivät ensiksi halunneet lähteä ollenkaan, mutta heidän täytyi, koska Jumalan kutsuminen on peruuttamaton. Oli perhe tai ei, oli naimisissa tai ei: jumalallinen tehtävä on osa Jumalan pelastussuunnitelmaa, joka kaikissa olosuhteissa täytyy suorittaa.

Kysymys 24: Miten on kirjan ´Seitsemän seurakuntajaksoa´ kanssa?

Vastaus: Toin mukanani huhtikuussa 1966 Yhdysvalloista molemmat englanninkieliset kirjaset ´20. vuosisadan profeetta´ ja ´Laodikean seurakuntajakso´ kuten myös kirjan ´Seitsemän seurakuntajakson selitys´. Olettamuksessa, että veli Branham olisi seurakuntajaksokirjan tekijä, käänsin sen saksan kielelle ja painatin siitä 10 000 painosta. Sitten sain selville, että 48-sivuinen kirjanen ´Laodikean seurakuntajakso´ löytyy uudelleen englanninkielisestä seurakuntajaksokirjasta sivuilla 319-365. Myöhemmin huomasin, että veli Branhamin saarnaamien sanomien ja seurakuntajaksokirjan sisällön välillä oli monia epä johdonmukaisuuksia, ja että kirjassa oli löydettävissä jopa epäraamatullisia oppeja, joita veli Branham ei milloinkaan ole saarnannut. Siellä on esimerkiksi, että myös ihmiset, jotka eivät ole uudestisyntyneitä, ovat menevä iankaikkiseen elämään sen perusteelle, että he ovat tehneet veljille hyvää. Tämä on täysin vastakohtassa 1.Joh. 5,11-12: *„Ja tämä on se todistus; Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.”*

Toinen esimerkki on seuraava hirvittävä lausunto elämän puusta ja hyvän ja pahan tiedon puusta: „niin seisovat oikea ja paha vierekkäin puutarhan keskellä...ja epäilemättä olivat niiden oksat kietoutuneet keskenään.´! Ei ole edes tehty eroa Matt. 25, jakeesta 31, ennen tuhatvuotista valtakuntaa kansakuntien yllä tapahtuvan oikeudenkäytön ja viimeisen tuomion välillä ennen valkeaa valtaistuinta tuhannen vuoden jälkeen Ilm. 20, jakeesta 11. Kieltäydyn menemästä lähemmin eri kohtiin, jotka eivät ole oikein mainitussa kirjassa. Pyydän kaikkia käyttämään alkuperäissaarnoja.

Tiedustelemalla sain tietää, että Lee Vayle oli myös seurakuntajaksokirjan kirjoittaja. Veli Branham sanoi, että hän ei ole kertaakaan lukenut kirjaa – saati sitten kirjoittanut - . Hänen saarnassaan 17. helmikuulta 1965 ´Mies pakeni Jumalan läsnäolosta´ hän sanoi: „Ja sitten seurakuntajaksokirja...Tarkoitin, veljemme on täytynyt saada hieman ylimääräistä innoitusta, sillä hän sanoi, että hän on kirjoittanut kaksi muuta kirjaa omasta aloitteestaan. Niin hän on, uskoakseni, kirjoittanut ´20. vuosisadan profeetan´ja ´Laodikean seurakuntajakson´. Minä itse en ole lukenut sitä vielä koskaan. Jos lukisin ne, voisi olla, että muuttaisin mielipidettäni siitä...”

Kirjoitusten kanssa sopimattomien oppien vuoksi se pitäisi, jos ylipäättään, ottaa esille vain historiallisen osan tarkasteluun, ei auktoriteettinä opinmukaisiin tarkoituksiin.

Kysymys 25: Paljastettiinko seurakuntajaksojen aikavälit veli Branhamille?

Vastaus: Mikään paljastaminen ei ollut tarpeellista, seurakuntajaksojen ajalliseen järjestämiseen. Veli Branham on maininnut historioitsija tri Clarence Larkinin useamman kerran. Hänen kirjassaan ´Dispensational Truth´ löydämme sivuilla 130 ja 131 tarkan jaottelun, niin kuin veli Branham sen on ottanut käyttöön. Sanansaattajat on veli Branham kaiketi itse asettanut. Minulla on piirros, sellaisena kuin veli Branham sitä käytti seitsemästä seurakuntajaksosta, siihen aikaan Jeffersonvillestä tuotuna. Siitä käy ilmi,

mikä hänen oppinsa tähän aiheeseen oli, joka vahvistettiin hänen omilla lausunnoillaan.

Kysymys 26: Profetoiko hän, että 1977 tulisi maailmanloppu?

Vastaus: Sellaista profetiaa ei veli Branham ole koskaan antanut. Kuitenkin hän on maininnut vuoden 1977 eri yhteyksissä. Ilmoitus kirjassa 'Seitsemän seurakuntajaksoa', että 1977 maailmallinen järjestelmä tulee loppuunsa ja tuhatvuotinen valtakunta koittaisi (engl. julkaisu, s.322), ei ole lähtöisin veli Branhamin huulilta. Sellaista ilmaisua ei ole missään hänen tallennetuissa saarnoissaan. Tosiasiassa se on peräisin sana sanalta Lee Vaylen, kirjan laatijan, kynästä. Sama sitaatti on myös sivulla 7 hänen kirjasessaan 'Laodikean seurakuntajakso', joka käsittää 48 sivua. 17. tammikuuta 1972 Lee Vayle vastasi kysymykseeni koskien 1977:ä seuraavasti: „Minä uskon profeetan kanssa, että 1977 vie kaiken päätökseen ja meidät siirretään tuhatvuotiseen valtakuntaan...” Tämä oli ilmiselvästi kirjoittajan mielipide, ei profeetan.

Kysymys 27: Näkikö veli Branham kalenterin, joka pysähtyi vuoteen 1977?

Vastaus: Ei. Tähän päivään mennessä ei minun tuntemukseni mukaan ole kukaan löytänyt vastaavaa ilmausta häneltä sellaisesta näystä. Kuka on laskenut tämän tarinan maailmalle, sitä ei voi nykyään enää saada tietoonsa. 1966 kuulumme ensimmäisen kerran oletetusta veli Branhamin 'kalenterinäystä'. Myöhemmin oli julkaisuja siitä, ja myös minä olen kirjoittanut siitä kiertokirjeessäni helmikuulta 1967.

Sitten minulle heräsi vuotta 1977 koskien tiettyjä epäilyksiä ja niin pyysin veli Vayleltä selvitystä, kuten jo mainittiin. Viitaten 'kalenterinäykyn' hänen vastauksensa kuului kirjoituksessa 17. tammikuulta 1972 seuraavasti: „Veli Frank, ihmiset ovat todellakin julkaisseet, että veli Branham näki kalenterin, jonka käsi avasi, kunnes vuosi 1977 ilmestyi. Kuitenkin olemme havainneet, ettei tämä ylipäätään ollut hänen näkynsä, vaan enemmänkin jotain, jonka joku on keksinyt. Mehän olemme jo keskustelleet siitä...” Traagista on, ettei vastuullisten puolelta Yhdysvalloissa ole koskaan kuulunut julkista oikaisua, niin että väärät ennustukset vuodesta 1977 aina vaan laitetaan veli Branhamin harteille. Se, että mikään niistä ei ole täyttynyt, antaa vastustajille tilaisuuden kuvata hänet vääräksi profeetaksi.

Kysymys 28: Onko Pyhän Hengen kaste sama kuin uudestisyntyminen?

Vastaus: Ei. Tämä lausunto seurakuntajaksokirjasta ei ole lähtöisin veli Branhamin suusta, vaan kirjan tekijän. Siksi sitä ei voi löytää miltään talteenotetulta saarnalta ja lisäksi se ei ole kirjoitusten mukainen.

Yksi on uudestisyntyminen hengen kautta, toinen on täytyminen Pyhällä Hengellä. Apt. 8:ssa tulivat ihmiset uskoviksi saarnaaja Filippuksen saarnan perusteella ja antoivat kastaa itsensä. Sitten apostolit tulivat Jerusalemiin ja rukoilivat uskoviksi tulleiden puolesta, että he saisivat Pyhän Hengen. Apt. 10:ssä kokivat uskoviksi tulleet kaiken yhdessä kokouksessa: parannuksen, anteeksiannon, vanhurskautuksen, uudestisyntymisen ja Pyhän Hengen kasteen.

Uudestisyntymän kautta meistä tulee Jumalan poikia ja tyttäriä, Pyhän Hengen kasteen kautta meidät liitetään Kristuksen ruumiin jäseniksi ja vastaanotamme voiman palvelukseen (Luuk. 24,47; Apt. 1,8; Apt. 2,1; 1.Kor.12; 1.Kor. 14 mm.)

Pääasia on, että koemme molemmat, tapahtuu se sitten kerralla tai erikseen, ja ettei jää riitakysymyksiä, vaan ne tulevat henkilökohtaisiksi kokemuksiksi, jotka saamme Jumalan armon kautta. Veli Branham sanoi: „Kun tulette uskoviksi Herraan, vastaanotatte uudet ajatukset, uuden elämän, mutta se ei ole Pyhän Hengen kaste. Te koette uudestisyntymän, kun tulette uskoviksi. Silloin olette vastaanottaneet iankaikkisen elämän...Kuitenkin Pyhän Hengen kaste liittää teidät Kristuksen ruumiiseen, välittää lahjat palvelusta varten.” (COD 1, s.269, §§ 363,364)

Kysymys 29: Miten on telttanäyn suhteen?

Vastaus: Minä sain tietää 1958 ensimmäisen kerran telttanäystä, joka veli Branhamilla oli. Kysymykseeni vastasi Roy Borders, veli Branhamin kokoustenjärjestäjä, 18. toukokuuta 1965 muun muassa: „...minä yritän, vastata muutamalla sanalla, niin kuin veli Branham on minua opastanut...koskien telttaa: on hyvin mahdollista, että telttaa tullaan käyttämään Euroopassa ja muissa maissa Yhdysvaltojen ulkopuolella...” Veli Branham on loppuun asti odottanut telttanäyn täyttymistä, kuitenkin hänen kotiinmenonsa mukana asia raukesi itsestään.

Valitettavasti ovat erilaiset saarnaajat saaneet aikojen kuluessa joukon asioita näköpiiriinsä, puolustamaan vastaavaa opinnäkemykstä. Mikä koskee telttanäkyä, opettavat muutamat, että veli Branham on nouseva ylös ja suorittava tiettyä ajanjaksoa varten palvelustehtävän teltassa. Vaarallista tässä asiassa on se, että veljet kätkeytyvät oppiensä kanssa veli Branhamin taakse. Muutoin he eivät voisi vakuuttaa ketään ja ottaa seuraajikseen.

Kysymys 30: Voiko jokin jäädä täyttymättä, mitä näytettiin näyssä?

Vastaus: On ymmärrettävää, että niiden täyttymistä, mitä veli Branham on nähnyt, odotettiin hänen elinaikanaan. Kuitenkin voisi olla, että se täyttyy tai on täyttynyt aivan toisella tavalla, kuin odotetaan. Veli Branham on puhunut 'teltasta' sata kertaa sinettien avaamiseen saakka maaliskuussa 1963 yhteydessä Aabrahamin kanssa. Sen hän teki kulloinkin ennen rukousjonon aloittamista, jolloin hän painotti, että nyt toistuu sama merkki kuin 1. Moos 18. Siinä mainitaan teltta viisi kertaa. Saara oli teltassa, kun Herra Jumala antoi lupauksen lisäksi syntymisestä. Veli Branham käänsi toistuvasti selkensä kuulijakunnalle rukousjonon aikana, todistaakseen, että sama Jumala on läsnäoleva, joka tuntee ja paljastaa sydänten salaisuudet, niin kuin silloin Aabrahamilla. Kuitenkin varoitan tekemästä jonkinlaista oppia siitä, sillä meidän täytyy jättää koko asia Jumalalle.

On mahdollista, että hengelliset asiat näytetään luonnollisissa vertauskuvissa, esim. kun veli Branham kantoi näyssä jokaista lajia vihanneksia kappeliin. Varsinainen merkitys oli siinä, että varastoitiin hengellinen ruoka, paljastettu Sana meidän aikaamme varten. Pietari näki samoin aivan luonnollisena kuvana pellavaliinan, jonka sisällä oli kaikkia matelijoita. Hengellinen merkitys oli, että myös pakanoille lahjoitettiin

Jumalan parannus (Apt. 10,9-22). Herramme itse on tuonut kaikki asiat Jumalan valtakunnasta vertauksina maallisina kuvina ja symboleina ja tuonut ilmi, *mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti* (Matt. 13,34-35).

Veljillä, jotka yhä vielä pitävät kiinni veli Branhamin telttanäyn kirjaimellisesta täyttymisestä, ei ole todellakaan mitään lupausa sitä varten Raamatussa. Pyhissä Kirjoituksissa ei ole yhtä ainutta esimerkkiä sitä varten, että profeetta olisi noussut ylös ja jatkanut palvelustehtäväänsä. Sen tähden ei ole mikään ihme, etteivät sellaiset veljet halua mitään yhteyttä niiden kanssa, jotka selittävät totuudenmukaisesti, että veli Branhamin palvelustehtävä päättyy sillä hetkellä, kun hän sai mennä kirkkauteen. Koska he eivät hyväksy tätä tosiasiaa, heidän täytyy torjua hänet, joka asettaa vaatimukseen saaneensa Jumalalta tehtäväksi, viedä sanomaa kansoille. Heidän täytyy polttomerkitä hänet morsiamen harhaanjohtajana ja antikristuksena, joka täytyy heittää sivuun – koska hän, kuten he ajattelevat, on ´profeettaa vastaan´ ja kaikkia ukkosenjylinäoppeja vastaan - .

Itseasiassa selitykset menevät niin pitkälle: ´´Kenelläkään ei ole oikeutta, asettaa vaatimusta tehtävästä, viedä paljastettua Sanaa Jumalan kansalle.´´, sillä, niinkuin heidän oppikäsityksensä on, olisi kaikki tullut päätökseen veli Branhamin palvelustehtävän myötä ja pitäisi alkaa vasta uudelleen hänen kanssaan. ´Väliaika´ käytetään hedelmättömien keskustelujen käymiseen ja vahingollisten oppien levittämiseen siitä, mitä profeetta on sanonut. Mikä traaginen kehitys sanoman sisäpuolella! Tosiasiassa on kyse kaikista niistä odotuksista, jotka nyt kytketään täysin eri julistukseen. Jeesusta Kristusta ei mainita siinä yhtään ainoata kertaa. Ruokitaan väriä toiveita, jotka loppujen lopuksi päätyvät pettymykseen ja epätoivoon. Olkaa hyvät ja tiedostakaa tosiasia, rakkaat veljet, että periaattelisesti kaikella, mikä kuuluu Jumalan valtakuntaan, ei ole mitään tekemistä yksityisen mielipiteen kanssa.

Tämän sanon Sanana Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä: Jos jotakin varten ei ole lupausa Jumalan Sanassa, silloin ei ole myös mitään täyttymistä. Se on puhdas totuus.

Nyt haluamme luoda silmäyksen Moosekseen: Vaikka Jumala oli antanut hänelle tehtävän, johtaa Israelin kansa luvattuun maahan, ei hänen sallittu, muuttaa sinne Israelin seurakunnan kanssa. 5. Moos. 34 mukaisesti saattoi hän nähdä maan Nebon vuorelta, muttei mennä sinne, vaan kuoli ennen sitä. Otin siihen aikaan veli Mehnertin kanssa taksin Ammanissa ja me ajoimme Nebon vuorelle. Meillä oli ihana näkymä: oikella edessä oli Jerico, vasemmalla Engedi ja Kuollutmeri, edessämme Jerusalem. Miten hyvin voin tuntea myötätuntoa Mooseksen kanssa! Kuitenkin Jumalan tiet menevät yli meidän ymmärryksemme. Luonnolliselle silmälle näyttää kuin Mooses ei olisi täyttänyt tehtäväänsä täysin; silti meidän täytyy kunnioittaa Jumalan teitä ja päätöksiä.

Uskomme, että Jumala itse on päättävä lunastustyön, niin kuin Hän jo ennen maailman perustamista on suunnitellut. Tärkeää on, että pysymme lupauksen Sanassa ja meillä on osallisuus siihen, sillä todellinen usko on ankkuroitunut vain Jumalan lupauksiin.

Viitaten Jumalan lupauksiin on kirjoitettu: „*Ei ole jäänyt täyttämättä ainoakaan kaikista lupauksista, jotka Herra on antanut palvelijansa Mooseksen kautta.*” (1. Kunink. 8,56) „*Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä ´on´ ; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden ´amen´, Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.*”(2.Kor. 1,20).

Kristuksen ensimmäisen tulemisen yhteydessä oli luvattu profeetta edeltäjä, kuitenkin Herra itse päätti lunastustyön ristillä Golgatalla. Niin se on myös nyt: veli Branham oli luvattu profeetta, jonka kautta kaikki asiat asetettiin jälleen ennalleen ja oikeaan tilaan. Sanoma on edeltäjä, kuitenkin Herra itse on se, joka on päättävä lunastuksen työn. „*Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti.*” (Room. 9,28)

Kysymys 31: Millainen vertaus meillä on Israelin ja seurakunnan kanssa?

Vastaus: Vastauksen tähän kysymykseen löydämme jo Apt. 15,13-18. Ensiksi Jumala koettelee armollisesti kansakunnat ja kutsuu ulos kansan Hänen Nimelleen. Sen jälkeen Hän kääntyy Israelin puoleen ja niin rakennetaan uudelleen Daavidin maja. Siten apostoli tuo sen esille myös Room. 11, missä hän omistaa koko luvun tälle aiheelle. Meillä on todellakin täydellinen kokonaisnäkemys, mikä koskee pelastussuunnitelmaa, juutalaisia ja pakanoita, Israelia ja seurakuntaa. Tärkein merkki on, että kaksitoista heimoa 143 maasta ovat palanneet takaisin luvattuun maahan. Miksi? Koska heidän täytyy olla Jerusalemissa – Israelissa, tullakseen sinetöidyiksi molempien profeettojen palvelustehtävän aikaan (Ilm. 7, 1-8; Ilm. 11).

Samalla tavalla kootaan todelliset uskovat, jotka ovat hajallaan kristillisissä kirkkokunnissa, tuodaan takaisin lupauksen Sanaan tätä päivää varten ja sinetöidään Pyhällä Hengellä (Ef. 1,13). Muutoin he eivät voi osallistua ylöstempaamiseen. Usko ilman Jumalan lupausta on uskonnollista kuvitelmää. Aito usko on ankkuroitu Jumalan lupauksiin. Kuten Aabraham uskoi, mitä Jumala oli luvannut hänelle, ja sitten koki täyttymisen, niin uskoo Aabrahamin aito siemen lupaukset tätä aikaa varten ja näkee niiden täyttyvän.

Kysymys 32: Missä ajanjaksossa elämme nyt Jumalan pelastussuunnitelman mukaan?

Vastaus: Tulemme nyt seurakuntajakson viimeiseen vaiheeseen – morsiusajanjaksoon sisälle. Jeesuksen Kristuksen paluu on todella lähellä. Sen voimme todeta ajan merkeistä ja ennaltasanotusta raamatullisesta profetiasta, jonka täytyminen on nyt käsillä, erityisesti Israelin kanssa. Lopunajansanoma on tärkeä huuto keskiyöllä. Se on uloskutsumisen aika kaikille, jotka kuuluvat morsiusseurakuntaan. Kuitenkin mitä apostoli Paavali hänen aikanaan todisti, täytyy myös nyt: „*valitut ovat sen saavuttaneet*” (Room. 11,4-7). Vain he ovat kokeva kaiken, sillä he ovat niitä, jotka kuuntelevat ja noudattavat sitä, mitä Henki seurakunnille sanoo. Luonnollisesti on Jumalan suuri, lopullinen työ maan päällä löytävä täydellisessä ennalleenasettamisessa täyttymyksen. Siihen kuuluu puhutun sanan palvelustehtävä ja voimallinen hengenvaikutus, joka johtaa Jumalan

poikien julkitulemiseen ja kuolleitten ylösnousemiseen, ja jonka kohokohta on oleva Jeesuksen Kristuksen paluu.

Yhteenveto

Kiitollisuudella katson julistuksen 54 vuotta ja kansainvälisen palvelustehtävän 42 vuotta, joiden aikana minulla oli etuoikeus, jakaa todellista Jumalan Sanaa esiintymisten, radio- ja tv-lähetysten kautta miljoonien ihmisten kanssa yli 130 maassa. Ehkä se on auttanut erityisesti veljiä Afrikan maanosassa, että veli Branham näki saksalaisen kotkan lentävän Afrikan halki. Jokaisessa maassa, jokaisessa kaupungissa olen maininnut profeetan ja hänen palvelustehtävänsä, mutta saarnannut aina Jeesusta Kristusta Lunastajana, samana eilen, tänään ja iankaikkisesti ja tietenkin yksinomaan opettanut Sanaa. Milloinkaan en ole siinä yhteydessä käsitellyt ristiriitaisia aiheita julkisesti enkä koskaan maininnut nimeltä ketään veljeä, joka levittää vääriä oppeja. Kuitenkin, koska yhden ihmisen ylistäminen on saavuttanut sellaisen mitan, että profeetan persoonalla harjoitetaan epäjumalanpalvelusta pyhänjäännöksillä, kuten kuvilla, krusifikseilla, kankaanpalasilla ja paikoilla, jotka korotetaan pyhiinvaelluskohteiksi, niin minun täytyy korottaa ääntäni. Viimeisen sysäyksen siihen antoi paketti, jossa oli neljä CD:tä ja DVD:tä, jonka eräs veli laittoi tulemaan minulle Yhdysvalloista. Se tuli minulle juuri oikeaan aikaan, kun olin saanut loppuun kysymysten vastaamisen, jota en oikeastaan halunnut lainkaan ottaa asiakseni. Kuitenkin katsottuani DVD:t, sain vahvistusta sille, miten tärkeää on, valittujen tähden saattaa ristiriitaiset asiat oikeaan valoon, nimittäin ikuisesti pätevän Sanan valoon.

Ollaan valitettavasti tultu siihen, että ´Branham-sanoma´ asetaan keskipisteeseen, joka ei enää pidä yhtä alkuperäisen, ikuisesti pätevän Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kanssa. Yhä uudelleen kuuluu: „Profeetta on sanonut...” Profeetta on sanonut minulle...” jne. jne. Jeesusta Kristusta eivät ihmiset mainitse enää lainkaan. Hänellä ei ole enää mitään osaa siinä, mitä veljet tuovat esille todistuksissaan. Aina vain on kysymys profeetasta ja siitä, mitä hänen oletetaan sanoneen, muttei kertaakaan siitä, mitä Jeesus Kristus on sanonut. Elämäntarinat, metsästyskertomukset, telttatarinat ja lentokonetarinat jne. jne. ovat heidän julistuksensa sisältö, ja se, mitä veli Branham on ihmisenä sanonut, korotetaan NIIN SANOO HERRA´ksi. Eikö se ole täydellinen poikkeaminen Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme aidosta evankeliumista, kuten Paavali on sen saarnannut (Gal 1) – traaginen luopumus ja syöksyminen kaikenlaiseen epäjumalanpalvelukseen?

Nyt, yli neljänkymmenen vuoden jälkeen, tehdään propagandaa hänen elämäntarinastaan ja aina vaan ilmestyy uusia versioita! Onko meillä Johannes Kastajan, Pietarin tai Paavalin elämäntarina? Vai onko meillä elämän Sana, jonka Jumala puhui heidän kauttaan? William Branham jätti jälkeensä meille kristallinkirkkaan Sanan julistuksen, joka on tuonut meidät takaisin Jumalan luokse. Eikö hän kuitenkin itse sanonut saarnoissaan inhimilliseen katsoen: „Jos joku syö kirsikkakakkua, tulee hänen heittää pois ainoastaan kivi ja jatkaa kakun syömistä.”? Eikö hän sanonut: „Jos syödään kana, laitetaan vain luut syrjään.” ? Mutta juuri sellaisista sivuseikoista tehdään pääasia, ´luista´kiistellään kiivaasti. Tänään täytyy kysyä: Mihin sanomaan sinä uskot? Mitä evankeliumia sinä saarnaat?

Alussa oli Sana, ei tulkinta! Alussa oli yhtenäisyys, ei hajaannus! Kompromissi – sekoitus ei ole mahdollista. Jumala on alussa ensimmäisenä erottanut valon pimeydestä, ja siten se pysyy aina. Joka ei ota ehdoitta jumalallista Sanan totuutta vastaan absoluuttina ja anna sen päteä, on totuuden kavaltaja, on kirottu uskomaan valheen, ja lankeaa tuomioon (2. Tess. 2,10-12). Meille vaikeasti tajuttavat veli Branhamin yleiset lausunnot ja myös ne, jotka koskevat hänen erityistä palvelustehtäväänsä, täytyy meidän jättää Jumalalle. „*Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me pitäisimme kaikki tämän lain sanat.*” (5. Moos. 29,29).

Veljet kaikkialta maailmasta ovat ilmaisseet huolensa siitä, mitä USA:ssa tapahtuu. En ole mikään tuomari, haluaisin kuitenkin jumalallisen kutsumukseni nojalla ilmaista selkeästi näkökantani: Minun ´päämajani´ ei ole maan päällä, vaan taivaassa, ja ´Jumalan äänen´ kuulemme Hänen Sanansa kautta, jota julistetaan maailmanlaajuisesti. Yhä edelleen pätee kehoitus: „*Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.*” (Hebr. 3). Kuten kaikki profeetat, Herra ja apostolit Hänen aikanaan vaikuttivat tietyissä paikoissa, niin oli myös veli Branham pääasiassa kappelissa Jeffersonvillessä. Kuitenkaan ei kenenkään tarvitse nyt pyhiinvaelttaa Jerusalemiin, vaikkakin Sana on sieltä lähtöisin (Jes. 2; Apt. 2).

Minulla oli jo kaikki saarnat, ennen kuin veli Branham haudattiin, ja siten kallisarvoinen ruoka monia vuosia ennen kuin ´Voice of God Recordings´ avattiin Jeffersonvillessä. Paljastettua Sanaa ei ole asetettu inhimillisen valvonnan alaisuuteen, vaan kaikkien saataville. Minulle koko Pyhät Kirjoitukset pätevät ikuisesti, myös varoitus: „*Etsikää minua, niin te saatte elää: Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin älkääkä vaeltako Beersebaan. Sillä Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen, ja Beetel joutuu tuhon omaksi. Etsikää Herraa, niin te saatte elää...*” (Aamos 5). Ne kaikki olivat erityisen Jumalan ilmestymisen paikkoja, jotka koituivat myöhemmin Jumalan kansan kohtaloksi. Jerusalem, Jumalan valittu kaupunki, tuhottiin sen tähden useita kertoja ja Jumalan valitsemalle Morian vuorelle, myöhemmälle Tempelivuorelle, ovat muslimit rakentaneet Al Aksa moskeijan ja kalliokirkon. Niin kauan kuin Jumalan on läsnä yhdessä paikassa, niin kauan se täyttää tarkoituksensa. Heti kun palvelustehtävä oli ohi, tulivat kaikki sentyyppiset paikat poikkeuksetta nopeasti taikauskon ja epäjumalanpalveluksen pyhiinvaelluskohteiksi. Aina Kuningas Hiskian aikaan asti uhrasivat israelilaiset jopa vaskiselle käärmeelle, jonka Mooses oli kohottanut. Hiskia ei voinut muuta kuin lyödä se palasiksi. (2. Kunink. 18,1-4).

Tänään Herra sanoisi: „*Etsikää minua, niin te saatte elää!*” Hän ei voi sanoa: „Menkää Jerusalemiin tai menkää Jeffersonvilleen.” Hän ei voi sanoa: „Vaeltakaa profeetan haudalle, menkää Arizonaan tai vaeltakaa Sunset-vuorille.” Sillä Hän on sanonut: „*usko minua! Tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa...Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa...Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.*”(Joh. 4,19-24). Mitä Herramme silloin sanoi, pätee yhä tänään ja aina. Amen! Amen!

Tunsin veli Branhamin samaten myös ihmisenä, olen istunut hänen kanssaan samassa pöydässä, olen ajanut hänen autossaan hänen kanssaan. Hän luotti minulle asioita, joita vain harvat tietävät. Olen säilyttänyt hänen 21 kirjettään vuosilta

1958 – 1965. Minä saarnasin kaksi kertaa hänen suorasta toiveestaan Jeffersonvillessä. Hän oli se, joka pyysi minua puhumaan puolestaan täyden evankeliumin liikemiehille Demos Shakarianin luona Clifton's Cafeteriassa Los Angelesissa. Ne ovat asioita, joita mielelläni muistan. Hän jopa luotti minulle veljen nimen, joka maksoi hänen puolestaan 40 000 dollarin verovelan, jotta hän sai matkapassinsa takaisin. Istuin hänen luonaan juomassa teetä. Hänen kotiinmenonsa jälkeen sain vierailullani Tucsonissa yöpyä useita kertoja hänen asunnossaan. Kuitenkin, mitä tekemistä näillä yksityisillä asioilla on jumalallisen neuvopäätöksen kanssa?

Myös veli Branham oli ihminen. Ei kuitenkaan ole kauheaa, jos hän yhdessä saarnassa sanoo 700 7000:n asemasta tai että Eenok vaelsi 500 vuotta Jumalan kanssa, vaikka hän oli vain 365 vuotta maan päällä. Se osoittaa vain, kuinka inhimillisiä lipsahdukset ovat. Kun hän esimerkiksi sanoo: „...vehnä tullaan polttamaan...”, niin hän korjaa sen heti: „Oljet tullaan polttamaan, kuitenkin vehnän Hän kokoaa taivaalliseen aittaan.” Kun hän sanoo, että Nooa saarnasi 120 vuotta, silloin hän toistaa vain, mitä toiset ovat sanoneet. Se oli elämänajanjakso, jonka Jumala asetti 1.Moos. 6,3. Nooa oli 500 vuotta vanha, kun hänen kolme poikaansa syntyivät (1. Moos. 5,32), ja hän oli 600 vuotta vanha, kun tulva tuli maan päälle (1. Moos. 7,6).

On todellakin koko joukko erilaisia lausuntoja, joita hän on antanut, kuitenkin se on sillä hyvä, sillä hän pysyi aivan tavallisena ihmisenä huolimatta moitteettomasta palvelustehtävästään profeettana. Siten hän sanoi esimerkiksi saarnassaan 'Ylöstempaaminen' viitaten 1.Tess. 4:ään, missä on puhe Herramme suorasta takaisin paluusta: „Kolme asiaa täytyy tapahtua, ennen kuin Herra ilmestyy...herätyshuuto, ääni, pasuna...Jeesus saa aikaan kaikki kolme, kun Hän laskeutuu alas.” Veli Branham halusi sanoa: Nämä kolme asiaa tapahtuvat, kun Jeesus tulee takaisin. „*Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse (ei sanoma) Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.*” (1.Tess. 4,15-17).

Tämä on tapahtuva samana päivänä, samalla hetkellä, samaan aikaan: „*Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme.*”(1.Kor. 15,51-52). Veli Branham sanoi selvästi: „Ensin kulkee sanoma. Nyt on aika puhdistaa lamput. Nouskaa ja puhdistakaa lamppunne.” Se ei ole 1.Tess. 4, se on Matt. 25: „*Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.*” Puutteellisia lauseita ja lipsahduksia käytetään oppina, että Jeesus olisi sinettien avaamisesta lähtien jättänyt armoistuimen, joka on muuttunut tuomionistuimeksi ja olisi 'laskeutumisprosessissa'. Millainen kohtalokas väite ja harhaoppi!

Olisi vielä sanottava: Ensimmäisten neljänkymmenen vuoden aikana 1966 lähtien vallitsi ihmeellinen harmonia lopunajansanomien piireissä. 1979 yritti saatana tuhota Jumalan työn ja tämän palvelustehtävän vaikutuksen. Siitä ajasta lähtien on ollut vääriä oppeja ja suuntia. Useimmat veljet eivät nykyään tiedä lainkaan, millainen uusi alkua ja jatkoa oli veli Branhamin kotiinmenon jälkeen. Veli Branham näki, että morsian

on joutunut pois tasatahdista, hän näki myös, että se tuotiin Sanan kautta takaisin tasatahtiin.

Niin kauan kuin hänen saarnansa jätettiin sellaisiksi kuin ne olivat, ei ollut mitään hajaannusta. Vasta kun on otettu lainauksia asiayhteydestä, syntyi erityisoppeja ja odotuksia, jotka eivät pitäneet yhtä Pyhien Kirjoitusten kanssa. Sana tuo meidät lupauksen maahan, tulkinnat johtavat meidät ei-kenenkään-maalle! Katsoen vallitsevaan tilanteeseen meidän täytyy tunnustaa, ettei kukaan ihminen, vain yksin Jumala voi ratkaista kaikki ongelmat lopunajansanomien sisällä. Kaikki sanovat: 'Valittuja ei voi eksyttää!' - vaikka heidät itsensä on eksytetty ja he eksyttävät muita. Eksytys ei tule ulkoa, se tulee aina sisältä ja on hämmästyttävän samanlainen kuin alkuperäinen. Yhä uudelleen julistetaan erityisoppeja ilmestyksinä, joita ei voi löytää kirjoitetusta Sanasta. Se on surullista, mutta totta, että lopunajansanomien uskovaisilla toistuu, mitä tapahtui jo aiemmin kaikkien kirkkokuntien kanssa: he viittaavat 'profeettaansa', 'profetissaansa' tai perustajaansa. Heidän tunnustuksensa kuuluu: 'Me uskomme Raamattuun ja siihen, mitä profeettamme sanoi!'

Sanon sen vielä kerran Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä: Todellinen asetus on, että me kunnioitamme Jumalan Sanaa ja annamme sen päteä yksin. Jokainen kirkkokunta on väärinymmärtänyt ja väärintulkinnut *yhden* oman Raamatun kohdan, joka oli heille erityisen tärkeä, ja perustanut sille kirkon tai kirkkokunnan. Niin on tapahtunut sanomien sisällä Ilmestyskirja 10:n kanssa. Jokaisen vääristyneen opin alkuperä hetken sanomien sisällä on väärintulkittu tällä tai tuolla tavalla, otettu pois asiayhteydestä ja asetettu väärään paikkaan, koska Ilmestyskirja 10 on väärinymmärretty.

Veli Branham asetti Kirjoitusten perusopit uudelleen kynttilänjälkeen. Ne ovat täydessä sopu- ja yhteisyydessä koko Jumalan Sanan kanssa. Emme usko sokeasti, vaan tutkimme Kirjoituksia, onko asia niin (Apt. 17,11). Me asetamme veli Branhamin Malakia 3, 23-24:ssä luvatuksi profeetaksi. Hän oli viimeisen seurakuntajakson sanansaattaja. Amen.

Minun toiveeni on, palvella Herraa niin, että kaikki Jeesuksen Kristuksen morsiusseurakuntaan kuuluvat saavuttavat uskon yhteyden. Neljäkymmentä vuotta on kulunut veli Branhamin kotiinmenosta ja valmistaudumme nyt käännekohtaan – Jumalan mahtavalla vaikutuksella, niinkuin sitä ei vielä milloinkaan ole ollut maan päällä.

Job mainitaan meille lujan kestäväisyytensä vuoksi kaksinkertaisen takaisinpalauttamisen esikuvana Kirjoituksissa. Saatana oli tuhonnut kaiken hänen ympäriltään. Jopa hänen vaimonsa kääntyi häntä vastaan ja sanoi: „*Vieläkö pysyt hurskaudessa? Kiroa Jumala ja kuole!*” Hänen läheisimmät ystävänsä nuhtelivat häntä, eivätkä uskoneet häntä. Kuitenkin tuli hetki, jolloin Jumala itse puhui Jobille, ja niin koko tilanne muuttui. Hän rukoi ystäviensä puolesta ja kaikki palautettiin kaksinkertaisesti (Job. 42,10-17). Tämä tapahtuma tuodaan lupauksenamme silmiemme eteen yhteydessä varhais- ja myöhäissateen ja Jumalan viimeisen vaikutuksen kanssa ennen Kristuksen paluuta. Sillä hetkellä oli unohdettu kaikki, mitä rouva Job ja ystävät olivat sanoneet. Niin se on oleva myös nyt. „*Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti... Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet...*”(Jaak. 5,7-11).

Toinen esimerkki oli Joosef, jonka hänen veljensä heittivät kuoppaan, joka oli yhden naisen takia syyttömänä vankilassa. Kuitenkin hänen täytyi kulkea nuo vaikeat tiet, ennen kuin hän voi jakaa veljilleen ruokaa nälänhädän aikana. Hän ei esittänyt heille mitään syytöksiä, päinvastoin hän sanoi: „*Tulkaa tänne luokseni*”. *Ja he tulivat. Niin hän sanoi: Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkään pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä... Ette siis te ole lähettäneet minua tänne, vaan Jumala...* (1. Moos. 45).

Ellei olisi ollut Jobia, emme tietäisi kaksinkertaisesta takaisinpalauttamisesta. Ellei olisi ollut Joosefia, ei meillä olisi mitään esimerkkiä ruuan jakamisesta nälänhädän aikana. Ellei olisi ollut Johannes Kastajaa, ei olisi raivattu tietä Herralle. Ellei olisi ollut Paavalia, silloin eivät pakanakansat olisi saaneet kuulla evankeliumia. Ellei olisi ollut veli Branhamia, niin meillä ei olisi lopunajansanomaa. Jotkut sanovat: Ellei veli Frank olisi saanut suoraa tehtävää Herralta, maailma ei olisi saanut tietää sanomasta. Tässä ei ole kyse palvelustehtävistä paikallisseurakunnassa, tässä on kyse palvelustehtävistä, jotka liittyvät suorasti jumalallisen pelastushistorian toteutumiseen.

Johdantosanan mukaisesti olen kirjoittanut tämän selvityksen parhaan tietoni ja omantuntoni mukaan. Olisi hyvä, jos kaikki, todella kaikki, vapautuvat paholaisen paulasta, eivätkä olisi enää hänen mielikseen tulkinnoissa. Niin varmasti kuin Pyhä Henki on totuuden henki ja johtaa meidät koko totuuteen (Joh. 16,13), niin varmasti vallitsevat harhaanjohtavat henget kaikissa harhaopeissa, jotka ovat lähtöisin demoneista (1. Tim. 4). Riemuvuosi – armovuosi on koittanut kaikille ja jumalallinen vapaus julistetaan kaikille (Luuk. 4,17-21). Jokainen voi kääntyä takaisin Herran luokse ja Hänen Sanaansa, saavuttaakseen Jumalan tahdon täyttymisen mukaan luvatus omaisuuden ja tullakseen alkuperäiseen omistukseen (Hebr. 10,35-38). Jumalan avulla otan ristini päälleni – en kuitenkaan väärinymmärrysten taakkaa – kunnes saan elämän kruunun. Kannan Kristuksen häpeää, veli Branhamin häpeää ja erityisesti omaa häpeääni, kunnes menen kirkkauteen. Minun ei ole onnistunut elämänolosuhteiden kautta, niin kuin useimpien Jumalan palvelijoiden maan päällä, elää virheetöntä elämää, sitä enemmän oli ja on minulla suuri toive, kuten kaikilla Jumalan palvelijoilla oli, palvella Jumalan kansaa virheettömällä Jumalan neuvopäätöksen julistamisella. Sen johtakoon Jumala viimeiseen hengenvetooni saakka! Niin kuin Herrani ja Lunastajani voi sanoa itsestään: „*Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.*” (Joh. 18,37), voin myös minä sanoa: Olen todistettu saman Sanan ja saman Hengen kautta ja syntynyt elävään toivoon, antaakseni todistuksen samasta totuudesta. Pätee yhä edelleen, ettei mikään valhe ole totuudesta (1. Joh. 2,21) ja: „*Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä*” (1. Joh. 4,6) ja: „*Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat.*”(Joh. 8,47). Alussa oli Sana – sama Sana on nyt lopussa. Jokainen tulkinta ja muuttaminen on myrkytettyä paholaisen silmänlumetta, joka esittäytyy valon enkelinä.

Mitä Jumala on ottanut tehdäkseen, se on tapahtuva morsiusseurakunnan kanssa maailmanlaajuisesti: He kohtaavat Yljän valmistettuna morsiamena, kun Hän tulee. Esitän Jumalalle vaatimuksen kaikista sieluista, jotka on ennen maailmanperustamista määrätty kuulumaan morsiusseurakuntaan, että he tulevat ulos kaikesta sekaannuksesta, ojentautuvat Sanan mukaan ja pääsevät uskon

yhteyteen. Kenelläkään ei ole oikeutta, pitää heitä enää vangittuina erilaisiin leireihin, orjuuttaa heitä uskomaan heidän selityksiään, vaan heidän tulee tästä lähtien olla vapaita uskomaan vain sen, mitä Kirjoitukset sanovat. Amen!

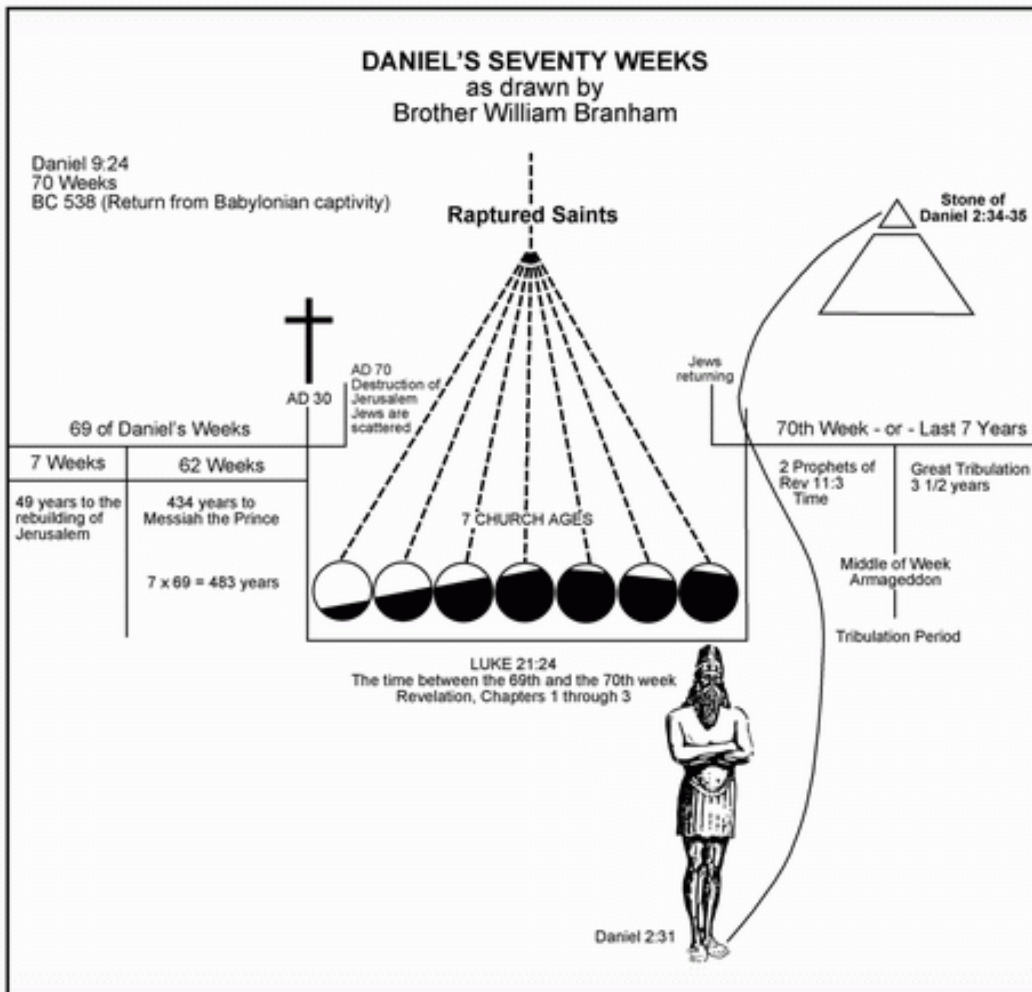
„Ja Henki ja morsian sanovat: ‘Tule!’ Ja joka kuulee, sanokoon: ‘Tule!’ Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.

Hän, joka näitä todistaa, sanoo: ‘Totisesti, minä tulen pian’. Amen, tule Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen. (Ilm. 22,17-21).

**Missions-Zentrum
Postfach 100707
D-47707 Krefeld**

**E-mail: volksmission@gmx.de tai
E.Frank@freie-volksmission.de**

Kotisivu: <http://www.freie-volksmission.de>

Tätä piirrosta veli Branham käytti, kun hän puhui Danielin seitsemästäkymmenestä vuosiviikosta ja silloin, kun hän saarnasi seitsemästä seurakuntajaksosta. Siinä ei ole mitään muutettu; eikä se ole myöskään tarpeellista, sillä se on selvä ja tosi.

Veli Frank saarnaamassa Missions-Zentrumissa Krefeldissä, syyskuussa 2006. Saarnat tulkataan simultaanisti 12:lla kielellä ja voidaan nähdä ja kuulla 7:llä kielellä internetin kautta maailmanlaajuisesti.

Valokuva kokouksesta ensimmäisenä viikonloppuna syyskuussa 2006, johon veljet ja sisaret koko Euroopasta ovat osallistuneet, kuullakseen Jumalan Sanan. Hengellinen nälkä on tunnettavissa, hengellinen ruoka on valmis.

Valokuva kokouksesta Romaniassa elokuussa 2006.
Tässä julkaisussa me voimme tuoda esille vain muutamia monista valokuvista
kaikkialta maailmaa. Sato on suuri.

Kuva eräästä kokouksesta Limassa Perussa, lokakuussa 2005.